DE NIEUWSBODE,
VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.
J. QUINTUS. Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 6 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

6de JAARG. NO. 16. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 24 APRIL 1865. GEHEEL NO. 276.

DE NIEUWSBODE,
IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK, BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms.
$ 2,00 per year, strictly IN ADVANCE.
All letters must be post paid.

Advertising.

One column one year,	$40
Two-thirds do. do. do.	30
One-half do. do. do.	25
One-quarter do. do. do.	15
One Square, (twelve lines) one year,	8
" " six months,	5
" " three months,	3
" " one week,	1.00
Each subsequent week	0.25
Business card, not over six lines, per year.	$5.00

Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

Arnhem, 14 Maart. Men is heden druk bezig om de schipbrug over den Rijn voor deze stad weer te leggen.

De laatste berigten aangaande de gesteldheid der rivieren luiden gunstig. Het water was overal vrij wat gevallen. Den 13den was de beringing der doorbraak van den Grebbedijk door ophooging der buitenkade gelukt, waardoor het rivier-water geheel van den Veenendaalschen polder is afgesloten. Binnen de beringing stond het water 8,63 el, buiten 8,37 el boven A. P. Veel water werd door de Grebbesluis geloosd.

In de eerste inspectie schijnt het gevaar, na de beringing der doorbraken van Lienden, Eck en Wiel en van den Grebbedijk, zoo zeer geweken, dat de buitengewone riviercorrespondentie in die inspectie zal worden opgeheven.

Uit Amersfoort wordt van den 14den geschreven, dat het water daar nog wassende was en dat ten gevolge van den sterken aandrang de rivier de Eem, ofschoon eene groote hoeveelheid waters afvoerende, niet genoegzaam bij magte is den aanvoer zoo spoedig op te nemen; zoodat de straten op verschillende plaatsen worden overstroomd, even als sommige achter de stad liggende wegen. Vele ingezetenen hebben zich genoodzaakt gezien hoogere verdiepingen te betrekken, terwijl reeds eenige behoeftige huisgezinnen, wier woningen door het ingedrongen water onbewoonbaar geworden waren, in een daartoe van stadswege bestemd gebouw zijn opgenomen en verpleegd worden.

Den 15den was het water 5 duim gevallen.

De nood in Culemborg moet zeer groot zijn. Volgens schrijven van daar, van den 13den, is het geheele Culemborgsche veld, groot 2400 bunders, geïnundeerd. De bewoners der zoo deerlijk geteisterde streken, vooral de lager gelegene, waar het water tot aan de daken der woningen is gerezen, en have en vee dier ongelukkigen heeft verzwolgen, hebben in de stad een toevlugt gezocht. Sedert Donderdag, toen het getal huisgezinnen, in de stadsschool geborgen, 22 bedroeg, is het aanmerkelijk geklommen. Dagelijks moet er voor 1800 à 2000 monden gezorgd worden. Rekent men ieder van deze op 10 cents—en wat is daarvoor te doen?—dan nog bedragen de kosten dagelijks *f* 200. Zonder hulp, krachtige hulp van buiten, kunnen wij dit niet bestrijden.

Aangaande de rampen, waardoor Noordbrabant is bezocht, zijn nog geen uitvoerige berigten ingekomen. Eene commissie uit het collegie van gedeputeerde staten is den 12den uit s'Hertogenbosch vertrokken, om zich in persoon van de uitgestrektheid der onheilen te overtuigen. De stoomvaart tusschen genoemde stad en Rotterdam is weder aangevangen.

Arnhem, 19 Maart. Heden morgen heeft de Koning onze stad verlaten en is per eigen stoomjagt de rivier afgevaren. Hoogstdeszelfs verblijf in deze provincie, laat eene aangename en dankbare herinnering achter, behalve misschien voor sommige waterstaats- en andere beambten, wier mondeling onderhoud met Z.M. ten opzigte hunner handelingen bij de overstroomingen reeds niet tot de vriendschappelijkste behoorde.

Utrecht, 20 Maart. Ofschoon de wind in de laatste dagen minder gunstig was voor den afvoer van water, wordt toch de toestand der overstroomde landen bijna overal iets beter.

Te Amersfoort was de waterhoogte den 19 Maart 's avonds 8 uur, 1,20 el boven Amst. peil, sedert Zondag gevallen 30 duim—Het water is binnen de stad in zoo verre tot in de grachten teruggevloeid, dat nog slechts eenige tuinen onder staan. De straten en wegen zijn alzoo weder begaanbaar.

Van de Grebbe wordt aan de *Utr. Ct.* geschreven, dat in eene algemeene vergadering van al de collegien boven en beneden den Slaperdijk eenparig is besloten, den geheelen Grebbendijk te verhoogen en te verzwaren, na alvorens de doorbraak, die eene diepte van 54 voeten heeft bij eene lengte van 170 ellen ongeveer, te hebben beringd.

De stormen der laatste nachten hadden ook eenige vrees doen ontstaan voor de Zuiderzeedijken. Daaromtrent schrijft men ons uit Harderwijk van den 16 Maart: "Heden is het ijs in de zee losgeraakt. In een oogenblik waren de brug- en kistdammen er mede bedekt; het ijs schoof tot bergen opeen. De schade door de gemeente aan de zeeweringen is nog niet na te gaan, maar schijnt vrij aanzienlijk te zijn. Zware keijen zijn bij heele vakken uit den grond gerukt en liggen boven op de ijsbergen, op sommige plaatsen schoof het ijs onder den grond en kwam midden in het weiland te voorschijn."

's Hertogenbosch, 19 Maart. Men zal zich het ontzettend ongeluk herinneren, dat bij de laatste verschrikkelijke waterramp, welke ons vaderland teisterde, in het ongelukkig Lith plaats had, en waarbij zeven menschen het leven verloren.

Geene bijzonderheden omtrent dezen geweldigen dood werden medegedeeld, noch aangaande de redding van twee anderen, die mede in levensgevaar verkeerden; daar echter die redding te merkwaardig is, om niet algemeen bekend te worden, zoo zijn de navolgende regelen daartoe strekkende.

In den avond van den zoo noodlottigen dag, toen allerwege het water en het ijs te Lith den dijk overliepen en de huizen alle oogenblikken dreigden weg te spoelen, beproefde schipper *Roelof Nintels*, met zijne schuit, zich en zijn gezin te redden, en nam daarin mede op *Franciscus van der Heijden* met diens vrouw.

De schuit, met 8 koppen bemand, twee mannen, drie vrouwen en drie kinderen, werd door *Nintels*, met ijverige medewerking van zijnen makker in het ongeluk, langs den dijk gestuurd en voortgestuwd. Reeds wanden zij hunne redding zeker, daar zij bijna het zoo angstig en met gespannen verwachting door hen beoogde hooge gedeelte van het dorp bereikt hadden, toen eensklaps de dijk, op de hoogte waar zij zich juist bevonden, doorbrak! De woedende stroom voerde hen met geweld door de bres, er was geen houden aan het brooze vaartuig; hunne bovenmenschelijke inspanningen waren vruchteloos;—gelukkig kwamen zij door de opening van den dijk en .... hunne eenige hoop was nu, dat zij het veld zouden opdrijven, en alzoo gered worden. Die hoop vervloog echter spoedig, want, naauwelijks waren zij door den dijk, of de boot stiet met zooveel geweld tegen een der binnendijks staande boomen, dat zij onmiddellijk omsloeg.

Nintels en *van der Heijden* hadden het geluk ieder een boom te grijpen; vandaar hadden zij de onvergetelijke smart, de eerste zijne vrouw, zijne moeder en zijne drie kinderen, de tweede zijne vrouw, in den woedenden stroom spoorloos te zien verdwijnen.

Van der Heijden had daarbij de dubbele smart, zijne vrouw, zich aan het houtgewas te zien vastgrijpen en haar te hooren smeeken, haar in haren bangen nood toch te redden; dit duurde echter slechts een oogenblik, eene zware ijsschol, die door de bres kwam en ook rakelings den boom voorbij dreef, waaraan zij zich vastklemde, nam haar mede, en de nog jeugdige echtgenooten waren hier op aarde voor eeuwig gescheiden.

Het was *Nintels* gelukt, den boom waaraan hij zich had vastgegrepen, te beklimmen. Hij zat daar ten minste voor het oogenblik meer zeker. Met *van der Heijden* was het anders gelegen; zijne pogingen om desgelijks te doen, mislukten; hij moest zich op den duur aan zijn' boom, zijn eenig plechtanker, vasthouden; en daar hij, met het omslaan der boot zijne klompen had verloren, en door het ijs hem de kousen en sokken waren weggescheurd, stond hij bloot en met verwonde voeten, dan eens op het ijs, dan eens in het water; meermalen moest hij daarenboven bij het afkomen van ijs, met de uiterste krachtsinspanning de beenen naar boven trekken, om de voeten niet geheel te verliezen.

Zoo bleven de beide ongelukkige lotgenooten in het uiterste levensgevaar gedurende een' geheelen bangen nacht tusschen leven en dood zweven.

Eene vrouw, nog in het door hen verlaten huis achtergebleven en naar den zolder gevlugt, werd door *van der Heijden*, ongeveer te 3 uur des morgens nog met licht aan het zoldervenster waargenomen; eenige oogenblikken later rukte het verwoestende water het huis weg en het zevende slagtoffer had den tol aan de natuur betaald. IJzingwekkend gezigt, vooral voor hem, die mede den dood nabij was.

De morgen, dien die ongelukkige mannen met een zoo reikhalzend verlangen op redding te gemoet zagen, daagde eindelijk aan; angstig, verkleumd van koude en doornat, zagen zij naar die redding uit, doch in de verte zagen zij, dat men om het groote gevaar, aarzelde hun ter hulp te komen.

Dit gevaar was werkelijk zoo groot, dat de aanwezige schippers niet durfden wagen het reddingswerk te ondernemen; zij beschouwden die gevaarvolle onderneming aan den dood gelijk.

"In dit gewigtig en bange oogenblik klopten echter de harten van drie Nederlanders, mannen, alleen door liefde voor hunne natuurgenooten geleid, zij hadden den moed een zwak zoogenaamd kooi-bootje te bestijgen en roeiden daarmede met alle magt op de gevaarvolle punten aan, waarop en *Nintels* en *van der Heijden* zich bevonden, en...... het gelukte hun beide te redden en behouden aan wal te brengen. Naauwelijks hadden zij met de geredden het gevaarlijke punt verlaten, of eene groote ijsschol kwam aanzetten, sneed de beide boomen door en sleepte ze mede.

De namen dier odele menschenvrienden verdienen aan de vergetelheid te worden ontrukt, en dit des te meer, omdat zij geene schippers van beroep zijn.

Het waren *Johannes van Dinter*, boerenknecht, *Willem Schuilenburg*, metselaarsknecht, en *Gerrit van Lier*, mede boerenknecht welke dit edelmoedig werk verrigtten.

's Gravenhage, 20 Maart. Wij vernemen dat het den Koning behaagd heeft aan de collecte, heden alhier gehouden voor de ongelukkigen door den watersnood, deel te nemen voor eene som van *f*.5000; de Koningin *f* 1000; Prins *Frederik* heeft eene som van *f* 6000 en Prins *Hendrik* *f* 1000 tot dat einde bijgedragen.

Ook elders in ons vaderland zijn, voor zoover bekend, ruime offers gebragt op het altaar der liefde. Te Amsterdam bedroeg de opbrengst der collecte *f* 70,000, nadat reeds ruim die zelfde som door de algemeene commissie aldaar was ingezameld en bovendien duizenden guldens bij de vele bijzondere commissien enz. waren ontvangen. Haarlems ingezetenen bragten bij de collecte de mede aanzienlijke som van *f* 11,632,62½ bijeen; in Deventer werd voor *f* 2923,57½ ingezameld; te 's Gravenhage *f* 62,759; te Hoorn *f* 1300; te Alkmaar bijna *f* 2000; te Hilversum *f* 860; te Leiden *f* 8407,31; te Gorinchem *f* 1100; te 's Bosch *f* 1514.30; te Breda *f* 2277; te Zwolle *f* 4035.33½; te Kampen *f* 1100; te Steenwijk *f* 401,75; te Schiedam *f* 3799,71½; te Purmerend *f* 911,16½; te Zalt-Bommel *f* 433; Leiderdorp *f* 301,95; te Bergen-op-Zoom *f* 268,14; 's Graveland *f* 425,66; te Utrecht ruim *f* 12,000, behalve de kort te voren gehouden collecte van *f* 8346,42½ en andere aanzienlijke giften; te Dordrecht *f* 5158,28½; te Leeuwarden *f* 5627,47½.

Te Brussel, Antwerpen, Ostende en andere plaatsen hebben zich commissien gevormd, tot het inzamelen van liefdegiften der in Belgie gevestigde Nederlandsche onderdanen en anderen, ten behoeve van de noodlijdenden door den watersnood.

— Door officieren, onder-officieren en jongelingen van het instructie-bataillon te Kampen is eene bijdrage van *f* 166,40, aan de redactie der Amsterdamsche courant overgemaakt, ten behoeve van de noodlijdenden door den algemeenen watersnood.

— Uit Veenhuizen schrijft men ons, dat bij eene aldaar in het 2de gesticht reeds gehoudene collecte, ten behoeve van de noodlijdenden bij den jongsten watersnood, van een onbekenden bedelaars-kolonist is ingekomen een coupon Nat. Werk. Schuld, groot *f* 1,23½. Nederland mooge dit tot voorbeeld strekken aan u, die meer bedeeld zijn, dan een verpleegde bij de *maatschappij van weldadigheid*, die van zijne zuur verworvene verdiensten, zulk eene ruime gifte geeft.

Groningen, 22 Maart. De opbrengst der Dingsdag gehoudene collecte voor de noodlijdenden door den watersnood, hier ter stede heeft opgebragt de som *f* 6757,48. Bijzondere vermelding verdient hier nog eene gifte van gevangenen in het huis van verzekering alhier, ten bedrage van *f* 3,76, in een afzonderlijk briefje gesloten, met het opschrift: "Deze kleine gifte is uit liefde aan de door den watersnood ongelukkig gewordene landgenooten geschonken door de gevangenen, in het huis van bewaring te Groningen gedetineerd" en met aanhaling van I Joh. 3: vs 17: "Zoo wie nu het goed der wereld heeft en ziet zijnen broeder gebrek lijden en sluit zijn hart voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem?"

Tevens maken wij hierbij melding van eene alhier, bereids gehoudene verloting van voorwerpen en handwerken, door een zestal jonge jufvrouwen bij-eengebragt ten behoeve van de ongelukkigen door den watersnood. De opbrengst dezer verloting, groot *f* 150, is reeds aan eene dier commissien overgemaakt.

Middelburg, 21 Maart. Wij vernemen dat de algemeene collecte welke gisteren in al de wijken dezer gemeente heeft plaats gehad *f* 4,102,96½ opgebragt heeft. Deze som, gevoegd bij de *f* 3,057,41 die onverminderd een aantal kleedingstukken bij de alhier gevestigde algemeene commissie is ontvangen, voert dat bedrag op tot de hoogst aanzienlijke som van *f* 7,160,37½, waarbij nog gevoegd moet worden het niet onaanzienlijk bedrag, bij enkele particulieren voor bijzondere gemeenten ingekomen. Een bewijs dat de ingezetenen van Middelburg gewoonlijk niet achterblijven om, waar de nood dringt, hunne landgenooten bij te staan, zoo als het dan ook met niet weinig genoegen is opgemerkt hoe aan deze collecte door iedereen, zelfs weezen en dienstbaren, is deelgenomen.

— De collecte voor den watersnood heeft te Vlissingen opgebragt *f* 686,50, behalve *f* 66,25, door de artillerie bijeengebragt, en het verzamelde door de korpsen infanterie en marine, waarvan de opbrengst nog niet bekend is.

— Den 18 dezer des voormiddags circa 11 ure ontstond er brand onder de gemeente Heikenszand bij *Jacobus Barbier*, in het zoogenaamde Hol. De schuur is geheel afgebrand met nagenoeg alles wat zich daarin van hooi, stroo, hout en eenig klompenmakers gereedschap bevond. De oorzaak is voor alsnog onbekend.

— Eergisteren vertrokken uit Zuidbeveland wederom 109 landverhuizers naar Rotterdam om van daar de reis naar Amerika te aanvaarden.

FRANKRIJK.

Parijs, 18 Maart. Een gerucht wil, dat de Keizer op den 24sten dezer naar de Krim zal vertrekken. Heden hield hij een revue over de grenadiers der garde, die zich op den 20sten dezer naar het Oosten zullen begeven. Morgen zal hij eene revue over de guides houden, die eerstdaags evenzeer naar de Krim vertrekken.

Den 16den dezer is uit Cherbourg verzonden het rijke ameublement, dat bestemd is voor het keizerlijke jagt, *La Reine Hortense*, thans te Marseille liggende en dat bestemd is om het keizerlijke echtpaar naar Konstantinopel over te voeren.

— De Keizer heeft aan den heer *Horace Vernet* de vervaardiging opgedragen van eene groote schilderij, voorstellende *Napoleon I*, omringd van alle maarschalken en generaals, die gedurende de groote oorlogen van het keizerrijk op het slagveld gesneuveld zijn. De schilderij is bestemd voor eene der voornaamste zalen der Tuilerien.

— De gisteren in het licht verschenen brochure van den heer *Girardin* baart zeer veel opzien. Zij voert ten titel *la Paix*, en de schrijver zoekt daarin te bewijzen, dat een goede, duurzame vrede alleen daardoor tot stand kan komen, dat Rusland Sebastopol, Turkije de kasteelen der Dardanellen en Engeland Gibraltar sloope. De heer *Girardin* verlangt dat Engeland beginne, opdat daartoe aan Rusland de deur geopend worde om wederom in den raad der mogendheden plaats te nemen.

RUSLAND-TURKIJE.

Blijkbaar is de winter in de Krim voorbij, schoon ook het weder nog niet altijd even schoon is. Hiermede is ook het eerste deel van het bloedige drama ten einde en bereiden dan ook de geallieerden alles voor om de tweede acte te beginnen. De moeijelijkheden die aan de inneming van Sebastopol in den weg staan zijn zeer vermeerderd en de vesting, die in den aanvang waarschijnlijk met veel geringere sterkte had kunnen worden bemagtigd, zal nu ongelijk grootere offers kosten. Immers hebben de Russen zich den tijd, dien de geallieerden hebben laten voorbijgaan, ten nutte gemaakt en de noodige versterkingen aan manschap en belegeringswerken gekregen. Voor de verbondenen zal daarom voortaan een directe aanval op Sebastopol niet zoozeer meer een punt van overweging uitmaken, als wel die plaats ten laatste geheel in te sluiten en haar te scheiden van het Russische leger, dat nu elk oogenblik tot ontzet kan komen opdagen, dat wil zeggen, dit laatste in het veld te slaan en zoodoende aan de vesting hare levenskracht te ontnemen.

Blijft toch de vesting onafgebroken hare vrije communicatie met het Noorden openhouden en steeds nieuwe krachten en verdedigingsmiddelen ontvangen, dan kan de bezetting het nog zeer lang uithouden. Hiervan schijnen de verbondenen nu ook overtuigd; de aanzienlijke versterkingen, die ook zij in den laatsten tijd naar de Krim brengen en bovenal de omstandigheid, dat de kern van het Turksche Donauleger onder het bevel van *Omer*-pacha zelven derwaarts is overgekomen, en in Eupatoria eene zeer gewigtige stelling heeft ingenomen, bewijzen ten duidelijkste, dat zij belangrijke operatien in het schild voeren tegen het Russische leger, dat hun is het open veld zoo lastig tegenover staat. Dit leger te verslaan of van Sebastopol te verwijderen en zich dan ook ten Noorden daarvan te nestelen, om het zoo van alle zijden in te sluiten en tot overgave te dwingen, is waarschijnlijk het plan, waarvan thans lord *Raglan* en *Canrobert* zwanger gaan.

Maar—om op het gebied der feitelijkheid n terug te keeren—tot nu toe is nog niets van overwegend belang geschied. De geruchten, die daaromtrent hebben geloopen, zijn van allen grond ontbloot; immers behelsden de laatste berigten, loopende tot den 6den, niets van dien aard. Alleen werd onder die dagteekening geschreven, gelijk wij reeds onder de telegrafische berigten in ons vorig nommer hebben medegedeeld, dat de belegeraars congrevische pijlen op de vesting hadden geworpen, die op onderscheidene plaatsen brand gesticht hadden.

Omtrent het gevecht, in den nacht van den 23sten op den 24sten Febr. voor Sebastopol geleverd, is over Konstantinopel nader berigt.

Sints eenigen tijd wist men, dat de Russen belangrijke werken van tegenaanval daarstelden bij den toren van Malakoff, die door de Fransche werken telkens meer werd genaderd. Men besloot die werken te vernietigen en daartoe rukte een deel der 3de divisie, onder bevel van generaal *Monnet*, in den nacht van den 23sten uit, om den vijand in zijne verschansingen aan te vallen. De Russen, veel sterker in aantal, verdedigden zich goed, maar niettegenstaande hun tegenstand en het vuur der batterijen en schepen die de werken dekten, werd de positie genomen en het werk omvergehaald.

Het eenige doel van den nachtelijken togt scheen hiermede bereikt, want men kon er niet aan denken in eene stelling te blijven, die door de vijandelijke batterijen geheel beheerscht werd. Het verlies der Franschen was bij den aanval aanmerkelijk: bijna 100 dooden en 300 gekwetsten; onder de eersten 7, onder de laatsten een 20tal officieren. Het verlies der Russen wordt in dit berigt, dat van de Fransche zijde is, op 100 man geschat.

Volgens berigten van de Russische zijde, betreffende dit gevecht, was de aanval der geallieerden met kracht afgeslagen, hadden de laatstgenoemden 600 man verloren, waarvan 340 Zouaven, en de Russen slechts 67 dooden en 212 gekwetsten, waaronder 7 officieren. Deze berigten voegen er bij, dat de operatien der belegeraars tegen Sebastopol in de laatste dagen slechts flaauwelijk werden voortgezet en de mijnwerken geheel waren gestaakt.

De lezer kieze wederom zelf aan welke van de beide lezingen hij het liefst geloofd.

Van den 27sten wordt uit het hoofdkwartier der geallieerden gemeld, dat de Russen voortgingen met het aanleggen van belangrijke werken. Laatstelijk hadden zij weder twee schepen aan den ingang der haven van Sebastopol laten zinken. Voorts was te Kamerera eene batterij opgeworpen, die gewapend moest worden met mortieren van het zwaarste kaliber. De Russen veronderstelden, dat zij daarmede tot in Balaklava bommen zouden kunnen werpen.

Eene depeche van den 3den dezer meldt, dat de Russen onder generaal *Liprandi* zich op eene geduchte wijze versterken in de rigting van Inkerman.

De Russen laten ook niets onbeproefd om het nadeel te herstellen, dat voor hen ontstaat ten gevolge van het bezetten van Eupatoria door de Turken. Een Russisch kamp van 40,000 man wordt gevormd te Orta-Oblaun; deze troepen moeten als observatiekorps tegenover de Turken dienen en de operatien volbrengen, die nog tegen Eupatoria zullen worden ondernomen. Daarentegen versterken zich de Turken op alle punten zelfs naar den kant van het meer Isaassijk, alwaar zij echter moeijelijk kunnen worden aangetast. Ook Engeland en Frankrijk gaan voort met hunne aanzienlijke krijgstoerustingen.

— De *Times* behelst een brief van zijnen correspondent te Konstantinopel, die den toestand van het Turksche rijk als hoogst treurig afschildert.

"De Divan," lezen wij daar, "is ten einde raad; niemand ziet eenen uitweg uit de financiële ongelegenheden, maar ieder beseft dat zij dringend en nijpend worden. De stemming van de grooten en van het Turksche volk wordt dan ook niet beter; de ontevredenheid is verre van af te nemen: en hoewel men zich thans weinig om de gezindheid der Mohammedanen bekommert, eerlang zal de invloed derzelve blijken. De Mohammedaansche en de Christen bevolking schijnen thans eenstemmig de Westersche bescherming als eene ondragelijke slavernij te beschouwen; en de Turk is nog meer ontevreden dan de Christen, omdat hij geen handel drijft en alzoo geen aandeel heeft in de profijten die de toevloed van buitenlanders medebrengt. De Turk ziet dat zijn eigen gouvernement—dat hij zelf minder geteld wordt; dat ieder schoon of groot gebouw in zijne hoofdstad in de handen van doorzettende bondgenooten geraakt; in zijn oog is zijn land reeds een wingewest der ongeloovigen, en ondergaat het bereids het ergste wat het te duchten had en juist door de inroeping der Westersche hulp wilde afweren. De opgewondenheid tegen Rusland is geheel voorbij. Indien *Nikolaas* te Konstantinopel kwam, kon hij het niet erger maken dan de bondgenooten het gemaakt hebben. Maar de Russische Keizer heeft nog dertig of vijftig jaren noodig om Konstantinopel te bereiken, terwijl de geallieerden er reeds zijn, en in de hoofdstad, gelijk op eenige andere sterke punten van het Turksche rijk, vasten voet hebben. Niet zelden hoort men onder de Turken gesprekken over de verdeeling die hun land naar hunne meening te gemoet gaat; en sedert kort hoorscht hier onder heden, die gezegdens tot het gepeupel kunnen gerekend worden, het denkbeeld, dat er onder de groote mogendheden reeds afspraken tot slooping van het Turksche rijk gemaakt zijn. In zulk eene stemming hechten zij ook aan schijnbare kleinigheden; zoo grieft het hen, dat hunne soldaten de Fransche en Engelsche officieren moeten groeten, terwijl de schildwachten der geallieerden den hoogsten pacha laten voorbij gaan even als of zij hem niet zagen. De barakken alhier aan den zeekant zijn door de Mohammedaansche bewoners ontruimd en als verblijfplaats voor de krijgsgevangen Russen aangewezen; hierin zien de Turken eene ondragelijke beleediging, een blijk dat de geallieerden zelfs voor den vijand, dien zij bestrijden, meer achting hebben dan voor den geloovigen volgeling des Propheets."

(Men verhaalt dat lord *J. Russell*, tijdens zijn verblijf te Berlijn, tot een Pruis, met wien hij zich over de Oostersche zaken onderhield zeide: "Maar gij kunt toch onmogelijk wenschen dat Konstantinopel eene Russische stad zal worden?" en hoe het antwoord daarop luidde: "Voorzeker niet, mijlord! maar kunt gij wenschen dat Konstantinopel eene Fransche stad zal blijven, zoo als het nu reeds is?")

Volgens het *Journal de Constantinople*, was ter beurze een gerucht in omloop, dat met Perzie over een verdrag van koophandel zou worden onderhandeld. Tevens wordt een gerucht tegengesproken, als zouden ten gevolge van een ultimatum der geallieerden 30,000 man Perzische troepen, onder den generaal *Williams*, tegen de Kurden zijn gezonden, aan welke laatsten tevens ammunitie zou zijn aangeboden.

— Volgens bijzondere brieven uit Koerland van den 11 Maart, moet de tot bezetting en verdediging der Russische Oostzeekusten bestemde krijgsmagt op 140,000 man gebragt worden en waren die troepen reeds op marsch naar de plaatsen hunner bestemming. Te Mittau is eene kolonne van 8000 Baschkiren aangekomen. Aan de versterking en wapening van Riga wordt voortdurend rustloos gearbeid.

— Osten-Sacken deelde in zijn laatste legerberigt uit de Krim mede, dat acht Turksche eskadrons voor Eupatoria op den 5den door de Russen geheel waren geslagen. Schoon dit berigt nog niet is bevestigd, schijnt echter daarmede zamen te hangen een gerucht dat in Konstantinopel liep, en volgens 't welk de Russen bij een nieuwen aanval op Eupatoria, door de kavallerie der geallieerden waren teruggeslagen, doch bij den aftogt hunne vervolgers in eene hinderlaag hadden gelokt. In het legerkamp voor Sebastopol deelde men elkander nog mede, dat eene aanzienlijke versterking van Russische kerntroepen, ten getale van 30,000 man, die echter slecht van geschut en kavallerie waren voorzien, van Simferopol in ijlmarschen zuidelijk waren getrokken om zich met het korps van Liprandi te vereenigen en gezamenlijk een aanval tegen Balaklava te wagen. De beweging tegen Eupatoria, zoo wilde men verder, had slechts ten doel de aandacht der geallieerden op een ander punt te vestigen.

Volgens bijzondere berigten uit de Krim, is kolonel *Harding* krachtig bezig met het doen reinigen van Balaklava. Hij laat al de steenen huizen, een voor een, afbreken en die door houten huizen vervangen. De kelders worden gezuiverd en al de zich daarin bevindende onreinheden naar de opene lucht vervoerd, op hoopen gestapeld en verbrand. In alle gedeelten der stad zag men vier dagen lang zoodanige vuren en een zwarte, stinkende rook overdekte Balaklava. De steenen der gesloopte huizen worden weggevoerd en tot verbetering der wegen aangewend. De Croatische arbeiders wekten ieders verbazing door de ontzettend zware vrachten die zij oplaadden en vervoerden.

(Zie verder vierde bladzijde.)

FEUILLETON.

DE HOEFIJZERBOGT.

Een verhaal uit de tijden der vroegste volkplantingen.

Daar het tooneel van ons verhaal aan de rivier La Hayve ligt, zoo is het noodzakelijk, onze lezers te onderrigten, wanneer men en wie zich in dit gedeelte van deze streek het eerst heeft nedergezet. De stad Halifax werd in het jaar 1749 gebouwd. Naauwelijks was de stad groot genoeg om meer dan hare eigene bevolking te kunnen opnemen, of er werden personen naar Duitschland en Holland gezonden, wien het gelukte, over de 2000 landverhuizers aan te werven, die in het jaar 1753 bij eene nabij gelegene buitenhaven werden onder dak gebragt, welke de nieuwe volkplanters den naam Lunenburg gaven.

De ontberingen, jammeren en gevaren, aan welke deze arme landverhuizers waren blootgesteld, gaan alle beschrijving te boven. Toen ter tijd bevond zich Canada, Prins Eduards eiland en kaap Breton in het bezit der Franschen, terwijl de vruchtbaarste streken van Nova Scotia (Nieuw Schotland) door Duitschers en Hollanders bezet waren, wien men hun eigendom, onder het beding van eene strenge onzijdigheid te zullen bewaren, had laten behouden. Eene belofte, die zij gemakkelijk doen konden, maar onmogelijk houden. De Indianen waren toen even zoo talrijk als vijandig gezind tegen de Duitsche volkplanters, daar de Franschen hen in het denkbeeld hadden gebragt, dat de Engelschen en hunne bondgenooten diegenen waren, die hunnen Heiland hadden gekruisigd.

De nederzetters hadden naauwelijks hunne woningen opgerigt, toen zij hunnen toestand reeds zoo gevaarlijk vonden, dat zij genoodzaakt waren tot hunne verdediging nieuwe blokhuizen te bouwen en de gansche volkplanting met een sterk palissadwerk te omringen. Niettegenstaande deze voorzorg gelukte het den Indianen toch, velen hunner gevangen te nemen, te skalperen en te dooden, en de landbouw werd geheel afgebroken. Gruwzaamheid heeft gewoonlijk weder gruwzaamheid ten gevolge en de gouverneur der volkplanting bood dertig ponden sterling voor iederen mannelijken Indiaan boven de zestien jaren, vijf en twintig pond voor zijne skalp, en eene evenredige belooning voor levende of doode vrouwen en kinderen, die aan de regering werden afgeleverd.

Dit was de treurige toestand der arme landverhuizers tot het jaar 1760, toen de fransche bezittingen op dit gedeelte van het vasteland in de handen der Engelschen overgingen, en zoo groot waren de verwoestingen der Indianen, dat zich de bevolking van Lunenburg in deze zeven jaren slechts even zoo vele zielen vermeerderd had. In het jaar 1761 intusschen sloten de Indianen een behoorlijk vredesverdrag met het plaatselijk bestuur te Halifax en de oorlogsbijl werd, met groote plegtigheid van beide zijden, begraven.

Na dit tijdperk begonnen de Duitschers (want zoo noemde men hen niettegenstaande velen van Hollandschen oorsprong waren) zich langs de zeekust, alsmede langs de oevers der rivieren, waar het land vruchtbaar en de haven uitlokkend was, neder te zetten. Daar er toen ter tijd geene straten en wegen waren, zoo moesten diegenen, die hunne voortbrengsels in de hoofdstad wilden kwijt raken, steeds op het kiezen van eene geschikte haven bedacht zijn, daar zij slechts door de kust-vaart met de hoofdstad verkeer konden hebben.

Onder hen, die zich op eenen grooten afstand van Lunenburg hadden nedergezet, was Nikolaas Spohr het verste doorgedrongen. Hij had de zeven mijlen ten zuiden van Lunenburg stroomende La Hayve ontdekt, die in de laatste helft der vorige eeuw dikwijls door fransche visschersschepen bezocht was geworden en van een' derzelver kapiteins haren naam had verkregen. Het is eene der schoonste en grootste rivieren in deze streek, die zij bijna geheel doorsnijdt. Aan den mond derzelve bevindt zich eene groep bekoorlijke en vruchtbare eilanden, die den zeelieden eenen veiligen ankergrond aanbieden en in vroegere tijden dikwerf zeeroovers tot schuilplaats dienden.

Spohr had meerdere mijlen boven den mond der rivier eene plaats ontdekt, waar de vloed zich in eenen halven cirkel verwijdde en eene soort van kleine haven vormde, die door twee digt begroeide voorgebergten bijna geheel ingesloten en verborgen werd, zoo dat de gansche inham of baai volkomen op een hoefijzer geleek. Toen hij den oever betrad, vond hij een zich tot aan het water uitstrekkend bereid stuk lands, ongeveer veertien akkers groot, in welks midden zich een lang, laag, van hout gebouwd woonhuis bevond, dat met een daar aan verbonden achtergebouw op eene kapitale T geleek. Aan den regter vleugel van het huis bevond zich een ruim houten pakhuis; aan den linker een uit behakte balken zamengesteld stevig blokhuis, met talrijke schietgaten voor musketten.

In de eerste verdieping bevonden zich vier groote ramen, aan iedere zijde van het huis een, die zoo gebouwd waren, dat eene veldslang, die nog altijd op haar beweegbaar onderstel rustte, door dezelve kon afgevuurd worden. Tusschen deze verdieping en het dak was geen zolder; de sparren droegen eene tamelijk groote klok, wier klank men ver over de rivier hooren kon. Aan de helling naar het bosch toe lag een vierkant veld, dat ongeveer een akker lands bevatte en door groote wilgenboomen omgeven was. In derzelfs midden bevonden zich eenige oude appelboomen, die zoo digt bij elkander stonden, dat derzelver takken in elkander gevlochten waren en een digt prieel vormden—de plaats scheen oorspronkelijk tot eenen tuin aangelegd te zijn en droeg duidelijke sporen van smaak en zorgvuldigheid. De met kiezel belegde, maar nu geheel verwilderde paden waren door rijen van aalbessen- kruisbessen- en rozenboompjes afgeteekend, die weelderig waren opgeschoten en nu met slingerplanten en ander opgewoekerd onkruid om lucht en licht streden. Nabij den ingang was een prieel over eene borrelende bron kristal helder water gebouwd, en zoo digt met nachtschade begroeid, dat er geen zonnestraal kon doordringen.

Eene stevige landelijke tafel en dergelijke stoelen toonden aan, dat deze plaats zoowel tot gebruik als tot sieraad diende. In de tafel waren vele naamletters en namen gesneden, meest van fransche klank.

Dit zoo verborgen en verlaten oord was van uitnemende schoonheid en kwam den verbaasden Nikolaas meer als een werk der tooverkunst voor. Wat hem intusschen nog meer dan het bekoorlijke voorkomen van hetzelve verrukte, was deszelfs overgroote waarde, welke hij terstond met den blik der ervaring berekend had. Hij keerde oogenblikkelijk naar Halifax terug en liet zich van de regering eene landschenking uitreiken, wier grenzen in de oorkonde zoo beschreven waren, dat zij voorgemeld gereinigd land omvatten, aan hetwelk hij den naam van *Hoefyzerbogt* gaf.

Tot verklaring van dit uitgestrekt stuk gereinigd land en de daarop bevonden gebouwen moeten wij zeggen, dat van het jaar 1606 tot het jaar 1710 deze nederzetting gedurig van eigenaar veranderde. Bij iedere vredebreuk tusschen Frankrijk en Engeland, werden telkens alle handelsposten des eersten (in Nieuw Schotland of Acadia, zoo als men het toen noemde) vernield en bij iedere vredesluiting aan de oorspronkelijke eigenaars terug gegeven. De Engelschen vergenoegden zich meestal met den vijand zoo veel schade mogelijk te berokkenen, zonder echter eene poging te doen, om in het binnenste van het land door te dringen of daar nederzettingen te stichten. De nederzetting aan den mond der La Hayve was meermalen uitgeplunderd en afgebrand geworden. Om nu dergelijke verliezen te vermijden, kozen de Franschen deze verborgene plaats, om voor hunne pelsen, gelijk ook voor de Europeaansche waren, die zij aan de Indianen verhandelden, eene veilige bewaarplaats te vestigen, terwijl zij aan de nederzetting aan den mond slechts hunnen voorraad zout en visch bewaarden.

Zoodra Nikolaas voor zijne landschenking de onderteekening van den gouverneur verkregen had, begaf hij zich met zijne gansche familie naar zijn nieuw eigendom en nam behoorlijk bezit van de Hoefijzerbogt. De verrukking van Nikolaas was groot en zwijgend, want zijn hart bewoog zich sneller dan zijne tong. Hij wandelde dagen lang zijn eigendom rond en beschouwde met bewonderende oogen de grootte der gebouwen, de waarde des lands en de sterkte des forts, zoo als hij het blokhuis noemde. Hij sprak slechts zelden met eenig lid van zijn huisgezin, en als dit geschiedde was het slechts om het een of ander noodzakelijk bevel te geven. Een of tweemaal gaf hij, zijn huis binnentredende, zijnen lievelingshond eenen geweldigen schop, omdat deze bij het naderen van den grooten grondeigenaar niet eerbiedig was opgestaan. Hij at weinig, maar dronk meer dan gewoonlijk. Hij kon de geheele grootte zijner aanzienlijkheid niet op eens begrijpen, maar begon met iederen dag er een hooger begrip van te krijgen. Over tafel had hij den hoornen beker, waaruit hij tot nu toe gewoonlijk pleegde te drinken, met verachting in eenen hoek geworpen en door een stom teeken bevolen, hem eene oude zilveren bokaal te brengen, die door drie geslachten op hem was overgeërfd en nu beter bij zijne waardigheid paste. Nu en dan hoorde men hem op eenen toon van minachting, ja, bijna van verachting, de namen van eenige adellijke familien in Lunenburg, als die van Oxner, Zwicker, van Rensclaer uitspreken, even als of hij daarmede wilde aanduiden, hoe zeer hij nu uit de hoogte op hen kon nederzien. Even gelijk zijne manieren veranderden zich ook zijne kleederen. Zijn alledaagsch pak wandelde naar de lorrenmand en zijne beste zondaagsche kleederen, met de schoenen met zilveren gespen, moesten nu alle dagen dienst doen. Zijne beste pijp, met het zilveren dopje, werd even zoo tot dagelijksche dienst bestemd en zoo op zijn zondaagsch gekleed, wandelde hij op zijne bezittingen rond, zonder het zat te kunnen worden, zich zelven te bewonderen. De mensch is echter een grof zinnelijk schepsel en kan noch van de liefde noch van de lucht leven, maar heeft voedsel noodig. Nikolaas werd op deze gedachte gebragt door de omstandigheid, dat, ofschoon zijn huis wel groot was, er zich toch geen brood in bevond. Zijn zilveren beker was kostbaar, maar om dien te kunnen gebruiken moest hij Schiedamsch nat hebben, om hem te vullen. Niet dan met tegenzin en met eene soort van geheime demoediging, door dien hij zijnen nieuwen rang voor eenigen tijd weder ter zijde moest leggen, besloot hij zich met zijne zonen naar Halifax te begeven en daar provisie in te koopen. Toen hij van zijne vrouw afscheid nam, beproefde hij tamelijk plomp eene zeer plegtstatige buiging te maken en kuste haar met gemaakte galanterie de hand, waarvoor hij van de geheelde vrouw met eene klinkende oorvijg beloond werd. Al heeft hij zijn verstand verloren, dacht de wijze vrouw, dan heeft hij daarom zijn hart niet te verliezen en zij was geenszins geneigd, den hartelijken zoen, dien zij van hem gewoon was, tegen koude, onbeduidende, hansworstachtige komplimenten te verruilen. Daar er een gunstige wind waaide, begaf hij zich met zijne beide jongens in zijne sloep, volbragt de zestig mijlen lange reis in den ongelooflijk korten tijd van drie dagen, en keerde met gelijke snelheid terug, om zich op nieuw aan de bewondering van zijn nieuw eigendom over te geven. Hij had in Halifax de ontdekking gedaan, dat in die plaats, met uitzondering van het regeringsgebouw, niet een huis was, dat zich in grootte en omvang met zijn kasteel in de Hoefijzerbogt meten kon. Nikolaas was nu de gelukkige bezitter van zulk eenen lap lands, als hij zelfs in zijne stoutste droomen niet had durven hopen. Menigmaal twijfelde hij er aan of het wel mogelijk was en als hij des nachts ontwaakte en op het landschap voor hem neder zag, dan vraagde hij zich

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 24 APRIL 1855.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $3½ per jaar; $ 2,00 is de 6 maanden; enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, [illegible]

De redacteur dezes is voornemens, morgen avond op reis te gaan naar Cleveland, Buffalo, Rochester, Albany, New-York en Philadelphia. Hij zal welligt drie weken afwezig zijn, doch de Nieuwsbode zal geregeld verschijnen. In zijne terugreis zal hij trachten zich eenigen tijd te Detroit, Kalamazoo, Chicago en Milwaukie op te houden.

Gedurende de afgeloopen week zijn van de scheepstimmerwerf alhier met het beste gevolg te water gelaten, twee schepen—het eene de schoener *Mary*, van Chicago, die omtrent 25 voeten verlengd, en het andere een net, voor rekening der heeren WHITTEMORE & WILKISON van Michigan City, gebouwd nieuw vaartuig, groot 125 tonnelast. Er zit nog een groot schip op de werf, hetwelk bijna voltooid is en het grootste schip wezen zal dat ooit aan deze kusten gebouwd werd. De drukte en bedrijvigheid aan onze scheepstimmerwerf is uitermate groot.

COUNTY REGTER.—Gouverneur BARSTOW heeft Mr. A. H. EDWARDS van deze stad tot regter van Sheboygan County benoemd, welke betrekking reeds door hem aanvaard is. Zijn voorganger, de heer MORRIS, is uitlandig, en was dit gedurende de jongste zes maanden bijna altijd, zoodat de vele aanhangige zaken in Probate Court de benoeming van eenen plaatsvervanger noodzakelijk maakten.

Wij hadden dezer dagen alhier allerаangenaamst weder, het heerlijkste lenteweder dat men wenschen kan. In alle rigtingen der stad hoort men den klank van den timmerman's hamer en als bij tooverkracht ziet men overal nieuwe gebouwen oprigten. De winterstilte in alle handwerken, heeft met het schoone saizoen voor groote drukte plaats gemaakt en de straten onzer stad hebben weder een levendig voorkomen.

Wij hebben vernomen, dat ds. BOLKS eergisteren in zijn dienstwerk te Milwaukie bevestigd en dat de klassikale vergadering der afgescheiden gemeenten in Wisconsin aldaar morgen gehouden zoude worden.

Onze vriend J. VAN DE WALL is in town Holland door de Supervisors tot Schoolopziener, en eenen Mr. HIGBY tot Town Clerk benoemd; de eerste, omdat *C. Goit* niet daarom loten wilde en de laatste, omdat *A. J. Hillebrands* voor die betrekking bedankt heeft.

De *Hollander* van 11 April bevat geen woord aangaande de jongste overstroomingen in Nederland, waarvan wij reeds den 10 April vele berigten hebben medegedeeld. Niet alleen bevat de *Nieuwsbode* wekelijks *veel meer* oud-vaderlandsche berigten dan bovengenoemd blad, maar ook altijd de jongste; soms zijn wij hem 14 dagen voor. Dit zal toch wel geen mensch kunnen tegenspreken.

Jenny Lind in Holland.-Haar triomf.

(*Correspondentie van de London News.*)

ROTTERDAM, 15 Maart. Met hare aankomst in Holland kwam ook tegelijkertijd het treurig berigt van de vreesselijke overstroomingen, die in de provincien Gelderland en Noord Brabant ongeveer drie duizend huizen vernield, en dertien duizend van derzelver inwoners van hunne woningen beroofd hebben. De treurige bijzonderheden vernemende, bood JENNY LIND terstond aan eene reeks concerten te geven, wier opbrengst zou gewijd zijn aan het vaderlandsche fonds dat opgezameld werd tot leniging der lijders. Het eerste concert heeft reeds te Amsterdam plaats gehad. Zoodra Jenny Lind in de concertzaal verscheen, stonden alle toehoorders op, van geene grenzen voor hunne geestdrift wetende. Toen zij hare partij had geeindigd, hief het orkest het Zweedsch volkslied aan, en zes kinderen van de meest geachte families der stad traden op Jenny Lind toe, haar eenen krans en eenen ruiker aanbiedende, benevens eene dankzegging, geschreven in de Hollandsche en Zweedsche taal. Het is tot een spreekwoord geworden, dat het moeijelijk is eenen Hollander tot schreijen of tot lagchen te bewegen; maar bij deze gelegenheid waren de toehoorders "buiten zich zelven;" schreijen en lagchen in eenen adem, in de handen klappen, met de voeten stampen—kortom, elke mogelijke wijze welke de bewondering kon uitvinden om zich aan den dag te leggen werd hier gebezigd. Het zou eene vel bekwamere hand dan die van uwen correspondent vereischen om "de van hare betooverende stem" te beschrijven, want niets bij komt, dat ooit in Holland gehoord is. Het is nu onder het Hollandsch publiek de mode geworden om al de graden der Jenny Lind koorts door te loopen. De opbrengst van haar Amsterdamsch concert bedroeg omstreeks £ 400.

Gesprongen en gesloten Banken.

Tegenwoordige waarde.	
Canal Bank, Cleveland, Ohio.	25 cents.
City Bank of Columbus, Ohio.	25 cents.
Bank of Circleville, Ohio.	40 cents.
Merchants' Bank, of Bridgeton, N. J.	80 cents.
Wheat Growers' Bank, Newton, N. J.	80 cents.
Bank of Washtenaw, Michigan.	20 cents.
Government Stock Bank, at Ann Arbor, Michigan.	50 cents.
Erie & Kalamazoo R. R. Bank, Michigan	25 cents.
Farmers' & Mechanics' Bank of Kent County, Maryland.	70 cents.
Newport Safety Fund Bank, Kentucky,	— cents.
Stark Bank, Vermont.	75 cents.
Cochituate Bank, Boston, Mass.	25 cents.
Eighth Avenue Bank, New York City.	93 cents.
Lewis County Bank, Martinsburgh, N. Y.	10 cents.
Union Bank, Chicago, Illinois.	95 cents.
City Bank, Chicago, Illinois.	95 cents.
Mechanics' & Farmers' Bank, Springfield, Illinois.	95 cents.
Farmers' Bank, Chicago, Illinois.	95 cents.
Trans-Alleghany Bank, Virginia.	90 cents.
Bank of Milford, Delaware.	— cents.
Exchange Bank of Selden, Withers & Co., Washington.	50 cents.

IETS OVER INGEZONDEN STUKKEN.

Hoe aangenaam het ons ook moge wezen, van onze landgenooten stukjes ter plaatsing in de *Nieuwsbode* te ontvangen, en hoezeer wij hunne welwillendheid hierin op prijs stellen, zoo is dit toch voor ons dikwijls eene bron van vele onaangenaamheden, zoodat wij menigmaal in knorrige oogenblikken wenschen, dat men ons nooit iets ter plaatsing toezond.

Voornamelijk hebben wij het meeste met *verzen* te stellen. Waarom zijne gedachten niet liever in duidelijk proza uitgedrukt, dan die in dichtregelen te wringen en te schroeven, gelijk de voeten in laarzen, die niet passen? Maar dan zou het niet veel of niets zijn, en in verzen heeft men den dreun en klank nog.—Wel, schrijft dan liever in het geheel niet, dan dat het u gaat gelijk den berg, die in barensnood was en eene muis baarde. Zoo ontvangen wij dikwijls dergelijke stukjes, die de duidelijkste blijken dragen, dat de maker er van zelfs van de meest algemeen bekende regels van versmaat en dichtkunst, niets weet, gezwegen nu nog van den hortenden en stootenden stijl en de taalfouten, wier verbetering dikwijls eenen geheelen regel doet in duigen vallen.

Wij hopen niet dat iemand zich door onze woorden zal beleedigd achten; men kan een goed werkman, een getrouw vriend, een bekwaam man, een beminnelijk mensch zijn, en toch een slecht verzenmaker.

Waarlijk, het doet ons leed als wij het plaatsen van iets weigeren moeten; want wij willen gaarne iedereen genoegen doen. Doch dit is het alleen niet wat ons kwelt......

Als wij aan een toegezonden dichtstukje, wat betreft taal, stijl, maat en rijm, eenige hoogst noodzakelijke veranderingen maken, ten einde dezelve met eenige voegzaamheid te kunnen plaatsen, dan is de vervaardiger in zijne eerzucht gekrenkt: het is nu van *zijn* werk *ons* werk geworden, zegt hij, en de *Nieuwsbode* heeft het dan maar eens erg verbruid.

Hoe veel boozer moet hij dan nu achter niet zijn, wiens ons toegezonden stuk wij als onplaatsbaar stil ter zijde leggen? En dit is dikwijls nog het beste; want maken wij er eenige aanmerkingen op, dan trekt men onze kunde in twijfel, en maakt ons welligt als niet geschikt tot het redigeren van de *Nieuwsbode* uit.

Om kort te gaan: dat toezenden van verzen voor ons blad, hoe aangenaam ons ook aan de eene zijde, is aan de andere zijde zeer onaangenaam, omdat wij er door in de ongelegenheid komen van ontevredenen te moeten maken, hetgeen, zoo zij niet verstandig en edel denken, op de verspreiding der *Nieuwsbode* eenen nadeeligen invloed zou kunnen uitoefenen.

Wij wenschen dus hartelijk, dat zij, die hunne krachten eens aan het maken van een versje willen beproeven (een zeer ondankbaar werk) hetzelve, al vorens het aan ons toe te zenden, aan het onderzoek van deskundigen onderwierpen, en er volgens den raad van dezen de noodige veranderingen en verbeteringen in maakten. Dan zouden wij althans de kwade pier niet zijn, wanneer hun werk het zenden niet waardig is. *Goede* dichtstukjes zijn altijd welkom.

BIJDRAGE TOT DE MATIGHEIDSWET-GESCHIEDENIS.—In de strenge matigheidsstad New Bedford verkoopt de geprivilegeerde geestrijke dranken agent alle maanden voor om de $2000 snaps aan—zieken. Daar nu New Bedford ongeveer 12,000 inwoners telt, zoo kan men zien, hoe vele personen er door de drankafschaffingswet ziek worden.

OPSTIJGING VAN HET BLOED NAAR HET HOOFD.—Verbazende genezing door *Holloway's Pillen.*—James Cooper, in de vierde straat te New York, was zes jaren lang een martelaar van duizeligheid en opstijging van bloed naar het hoofd. Hij was er tusschen beiden zoo slecht aan, dat hij, door eene kamer gaande, zich met de grootste moeite voor vallen bewaarde, en de geneeskundigen en zijne vrienden vreesden, dat het eenen plotselijken dood zoo veroorzaken. De geneesheeren verkondigden hem, dat er slechts weinig hoop voor hem was, daar men dacht dat niets die wanorde kon verzachten. Maar in het tegendeel van dezen raad beproefde hij Holloway's pillen, die zoo volkomen den toestand van zijn bloed veranderden, dat hij in drie maanden genezen was. Zulke gevallen hebben geene uitlegging noodig—daden spreken voor zich zelve.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

MILWAUKIE, 16 April. Bij de schouwing verleden Zaturdag van het lijk van *Carroll* voor de Coroner 's Jury, werd het allerwaarschijnlijkst bevonden, dat de wond aan den nek voldoende was, zoo niet om den dood te veroorzaken, om den man van het vermogen van zich te bewegen te berooven, en dat hij eerst vermoord, of van zijn bewustzijn beroofd, en toen in de rivier geworpen is.

De Jury deed de volgende uitspraak:

Wij bevinden dat *William Carroll* het leven verloor door het geweld van slagen op zijn hoofd, en wel door eenen persoon bij de Jury onbekend, of door eenen van, op of omtrent den 12 Januarij 1855.

Wij vernemen dat *Krueger* en *Meyer*, die onder hen waren, welke, op vermoeden van Carroll vermoord te hebben, in hechtenis zijn genomen, verleden Zaturdag de vergunning tot eene borgstelling hebben verkregen, ter somme van $10,000 ieder. De Alderman Schutte, de gewezen alderman Humphrey en Dr. Orton waren borg voor Krueger.

— Het schijnt dat de vorige winter inderdaad een tijdperk van verschrikkelijke misdaden is geweest, want de rivier en het meer geven dagelijks de verminkte lijken op van menschen, die gewelddadig hun leven hebben verloren.

Verleden Zaturdag zagen eenige personen, die op de scheepstimmerwerf nabij de elleboog der rivier aan het werk waren, een vreemd voorwerp drijven, wat weldra bleek het hoofd van een mensch te zijn. Men trok het aan land en bevond, dat het het hoofd met den romp van eenen man was, zeer vergaan, en schijnende ongeveer drie maanden in het water geweest te zijn. Deze verminkte overblijfsels waren in eenen zak gedaan, die weder in eene groote koffijbaal zat, welke met eenen zeemansknoop, om den nek van het lijk, was vastgebonden. Eene diepe snede met een scherp werktuig was toegebragt door de hersenpan en de hersens, de strot was afgesneden als met eene bijl, latende de snede de nekbeenderen zien, en beide beenen waren kort bij den romp afgehakt. Het schijnt zeer waarschijnlijk dat de beenen in den zak waren geplaatst en dat gewigten, die in denzelven gedaan waren, door den bodem waren gezakt, waardoor ook de beenen er waren uitgevallen. Deze overblijfselen boden inderdaad een ontzettend schouwspel aan, maar het gezigt was nog zoo bewaard gebleven, dat men dacht dat het ligchaam moest herkend worden, als de doode kennissen in de stad had.

Het lijk werd ten toon gesteld op het dok tusschen Haskins en Hadley's pakhuizen, en werd spoedig door een aantal personen herkend, als dat van JOHN DWYER, verleden najaar matroos op den *Harrison* en *Henry Norton*. Eene vrouw zelfs, bij wien hij lang in den kost geweest was, getuigde bij het onderzoek voor Regter Parsons, dat eene schram, waaraan hij gemakkelijk was te herkennen, door haar was opgemerkt.

Twee getuigen verklaarden, dat zij verleden winter, op eenen avond, moord hadden hooren schreeuwen op de Walker's point brug, en dat hun naar buiten gaande gezegd was, dat eenige matrozen gevochten hadden.

— 17 *April.* Naar alles hetgeen Regter Parsons gebleken was, zou niemand met gezond verstand er aan getwijfeld hebben, dat het in de rivier gevonden lijk dat van John Dwyer was. Zelfs de gereedheid waarmede de getuigen hunne verklaring aflegden was niet alleen de reden om dit te gelooven. Sheriff Conover hield verscheidene personen, die men wist dat met Dwyer bekend waren geweest, tegen en vraagde hen, voor zij het lijk zagen, welke de teekens waren, waaraan zij Dwyer herkennen konden; en door al de teekens die op het gezigt van den vermoorden gevonden werden, was het onmogelijk te twijfelen of het lijk dat van Dwyer was—voornamelijk daar eene menigte getuigen de schram op de wang, de snede (nu genezen) onder de lip, enz. beschreven, en dat zonder het lijk van te voren te zien.

Intusschen vernam men dat zekere Harris het laatst met Dwyer gezien was, en men vermoedde dat deze laatste naar deze stad was teruggekeerd, en dat Harris hem op die terugreis verzeld had.

Terstond ging de stads Marshal vergezeld van den Dep. Sheriff op weg naar Point Ulea, om Harris als getuige te dagvaarden of des noods gevangen te nemen. Zij vonden dezen en daarna ook Dwyer zelven, *werkende op Kemper's havenhoofd*, (pier) en hij was bereid om er eenen eed op te doen, dat het in de rivier gevonden lijk het zijne niet was! Het laat zich begrijpen, dat er nu onder de getuigen velen waren die beweerden "dat zij het den geheelen tijd geweten hadden, dat het Dwyer niet was;" maar het is ongelukkig, dat zij verleden Zaturdag juist anders om waren. Het hemd van den dooden was van grof linnen en gemerkt G.G. met Duitsche letters. Zijn haar en zijne snorren waren gitzwart, zoo zwart dat het de aandacht trok.

De gelijkenis met Dwyer wat de gelaatstrekken, het haar, de manier van snorren dragen, enz. betreft is opmerkelijk: slechts is de schram op de wang aan de andere zijde; ook bleek het dat de doode blind is aan het linkeroog.

Bijzonder verdient bij het opsporen derdaders in aanmerking te komen, dat de knoopen, waarmede het lijk in den zak was vastgemaakt, schippers knoopen waren, en dat er een onder was, van welken geen landman droomen kon, en dien geen tien anderen dan varensgasten leggen konden.

Het vinden van dit lijk zoo spoedig nadat van William Carroll aan den meeroever, en dat van Flannegan nabij den lichttoren te Racine, en alle teekenen van gewelddadigheid dragende, twee hunner de slagtoffers van wreeden moord, hebben eene onbeschrijfelijke ontzetting door de gansche stad verspreid. Men kan echter verzekerd zijn, dat de Sheriff en zijne medehelpers alles zullen doen, wat zij kunnen, om de bedrijvers van deze tot nog toe geheimvolle daden op te sporen.

— 18 *April.* Onze aandacht werd gisteren opgewekt door het berigt, dat zekere matroos, JACK GORISH of GORL, vermist werd, en dat deze man maar één oog had, schrammen op zijn gezigt, gitzwart haar, enz. Toen het lijk op het dok lag, hoorden wij menigeen zeggen, dat zij dachten dat het dat van *Jack den eenoog* was, de bijnaam waarmede Gorish of Gorl bestempeld werd; maar deze personen zagen van eene verdere verklaring af, omdat zij tegen dat het getal zoo groot was dergenen, die stellig beweerden, dat het Dwyer was. Mogelijk hebben zij gelijk en wij geven openbaarheid aan deze zaak, opdat als er personen zijn, die dezen man kennen en weten waar hij zich bevindt, zij dit kunnen bekend maken.

GALENA, 27 Maart. Verleden Zondag avond, ging een meisje naar den welput van Mr. Daniel Driscoll, in Franklin straat, alhier om eenen emmer water te putten, maar vond dat het touw aan den bodem vast zat. Mr. Driscoll roepende om te onderzoeken wat er van de zaak was, bevonden zij dat er een man op den bodem van den welput was, die er met eenige inspanning werd uitgetrokken. Het bleek dat het Christopher Murphy was, wiens woonplaats nabij Maquoketa, Iowa, ligt. Hij kwam Vrijdag avond met den spoortrein van Chicago; Zaturdag avond, water willende putten om te drinken, viel hij in den put, en bleef er in, tot Zondag avond ten vijf ure. De put is zeventig voet diep, de pijp daarbij krom en bevat slechts weinig water. Zijn neus was een weinig ontveld, maar anders werd hij oogenschijnlijk niet bezeerd. De man was beschonken toen hij het vermelde logement vond, maar hij was nuchter genoeg, toen hij er uit kwam!—*Adv.*

BOSTON, 9 April. De Senaat nam heden met algemeene stemmen op een na, het besluit aan, dat geen *uitlander* tot eenig ambt zal verkiesbaar zijn.

Als de heeren Senatoren onder *uitlanders* werkelijke uitlanders verstaan, dan is hun besluit zeer overbodig; omdat volgens de constitutie slechts *burgers* tot ambten kunnen verkozen worden. Als zij echter onder *uitlanders* genaturaliseerde burgers verstaan, dan is hun besluit in strijd met de constitutie; omdat de constitutie aan alle burgers gelijke regten verzekert.

BOSTON, 14. April. William Gills te Salem, onlangs van California gekomen, schoot zich Donderdag avond dood, op de trappen der woning van eenen heer te Cambridge. Hij was verliefd op eene jonge dame in dat huis, die weigerde met hem te trouwen.

CATTSKILL, N.Y. 9 April. Verleden Zaturdag had er omtrent vijf mijlen van dit dorp, een ontzettend geval plaats, nabij den kruidmolen van J. M. Boice. De bijzonderheden zijn de volgende:—Een knaap, genaamd Edwards, omtrent 15 jaren oud, in dienst van John Hungerford, hoorende dat deze laatste $200 had ontvangen, en veronderstellende dat die som in huis was, zocht er naar in de afwezigheid van Hungerford en zijne vrouw; maar Hungerford naar huis terugkeerende, vormde de knaap het plan hem te vermoorden en zoo te ontsnappen. Hij laadde een geweer met twee loopen, en toen Hungerford eenige ellen van het huis af was, opende hij het raam en gaf vuur—het schot drong in de linker borst. Hungerford viel neder, en zijnen jeugdigen vijand den haan hoorende spannen voor een ander schot, smeekte hij hem, hem niet te vermoorden, stond op en pakte zich zoo goed hij kon weg. De knaap schoot op den vlugtenden den anderen loop af en ontvlood. Na eenigen tijd werd Hungerford geneeskundige hulp toegediend: de geneesheeren meenen dat het bijna onmogelijk is, dat hij er van op komt. De knaap Edwards werd verleden Dingsdag gevat en is nu in de gevangenis van dit dorp. Wij vernemen van den cipier, dat hij de grootste onverschilligheid over zijne daad aan den dag legt.

CHICAGO, 4 April. Er werd gisteren in het kanaal kantoor een telegrafisch berigt ontvangen, van den secretaris Gooding, dat het kanaal tot Lasalle open was, en van dien dag af aan weder zal uitgeklaard worden. De rivier Illinois is open, en de booten varen geregeld. De boven-Mississippi is open tot Galena en Dubuque.

TREMONT, Ohio, 2 April. De Niets Zeggers of "Say Nothings" hebben hunne ticket hier verkozen met eene meerderheid van vier stemmen.

HARRY'S LANE, N.J. 5 April. Een farmer, Runyon genaamd, reed gisteren morgen, zeer gerust op den New Jersey spoorweg aan, terwijl de posttrein van New York met volle snelheid aankwam. Mr Runyon zat verkeerd in zijnen wagen, zoodat hij van den aankomenden trein niets zien kon, en de wind bulderde zoo hevig, dat hij van het geraas des treins en het fluiten der locomotief niets hoorde. De locomotief trof juist de paarden en verpletterde die tot brei. De wagen werd vernield en Runyon een eind ver weggeslingerd. Hij kwam er met eene gebroken rib af. De trein liep uit het spoor. De locomotief boorde zich in de aarde, de bagadjewagen werd verbrijzeld, en de passagierswagens werden tot een hoop op en over elkander geworpen. Merkwaardig is het, dat niemand op den ganschen trein bezeerd werd.

LANCASTER, Pa., 5 April. De groote staatsraad der Know Nothings, die op Dingsdag hier vergaderd was, ging heden in groote verwarring uiteen. De oorzaak van het geschil moet deze zijn, dat een gedeelte der vergadering zich voor eene openbare organisatie en tegen eene geheime, bij eede verbondene zamenzwering verklaarde. De heeren Cameron, Johnson en Generaal Irwin reisden heden morgen met groote ergernis over de geheele zaak weder af.

NEW YORK, 5 April. De 330 Zwitsersche armen, van welke door onzen consul te Zurich berigt was gegeven, als zijnde door de Zwitsersche overheden te Havre voor deze haven ingescheept zijn volgens een ander berigt, van denzelfde door den Zwitserschen consul in Havre naar New Orleans gezonden, en ontvangen daar bij de landing ieder tien dollars.

NEW YORK, 12 April. De St. Nikolaas Societeit, bij uitsluiting bestaande uit de afstammelingen der Hollandsche nederzetters van Nieuw Amsterdam, vierden maandag avond hun paaschavondmaal, in het St. Nikolaas Hotel, Broadway. Wij waren door afwezigheid uit de stad verhinderd daarbij tegenwoordig te zijn, maar vernemen dat de opkomst groot was, en alle voldaan waren.

Nadat de zegen was uitgesproken door den WelEerw. Dr. *Vermilye*, namen de leden der societeit plaats aan den feesttafel, en lieten aan al de spijzen, die voor hen stonden uitgespreid, regt wedervaren, voornamelijk aan de oesters en eijeren. Menige uitmuntende redevoering werd er gedaan, vol van belangrijke herinneringen uit den goeden ouden tijd onzer vaderen. Vrij laat in den nacht ging het gezelschap uiteen, besluitende met het zingen van "Auld Lang Syne," door den WelEerw. Dr. Adams, in welks choor alle tegenwoordigen mede zongen.

Christian Intelligencer.

PHILADELPHIA, 9 April. Het lijk eener duitsche vrouw werd alhier Zondag morgen op eene afgezonderde plek gevonden. Haar hals was op zulk eene vreeselijke wijze afgesneden, dat het hoofd geheel van het ligchaam was gescheiden, met uitzondering van een klein lapje huid. Blijkbaar werd de moord door twee personen begaan. Het hoofd van de doode schijnt achterover geduwd te zijn toen de wond werd toegebragt, en beide vuisten zijn klaarblijkelijk door de handen omvat te zijn geweest die dezelve vasthielden, te oordeelen naar de teekens die op de huid waren. De zaak is nog in het duister gehuld, en er kan geen spoor van de schuldigen ontdekt worden.

PHILADELPHIA, 3 April. In de democratische vergadering van heden, werden de afgevaardigden, die onder het vermoeden van Know Nothingschap stonden dienaangaande onderzocht. Zij, die weigerden hieromtrent eene verklaring af te leggen, of bij welke de beschuldiging gegrond bleek te zijn, werden weggezonden. Onder degenen die weggezonden werden, bevond zich de democratische commissaris Wm. S. Allen, die, op zijne weigering om te vertrekken, met geweld buiten de deur werd gezet.

BUFFALO, 17 April. Een teruggekeerd Californier, genaamd Alexander I. Forbes, schoot heden morgen op Michael Shaler, eenen grociers klerk, uithoofde van de gemeenzaamheid des laatsten met zijne vrouw, gedurende zijne afwezigheid. Forbes schoot vijf maal, doch *een* kogel trof slechts en wel in Shaler's regter zijde. Ofschoon ernstig is hij toch niet gevaarlijk gewond.—Forbes drukte zijn leedwezen uit, dat hij hem niet gedood had, gaf zich terstond aan regters handen over en werd onder borgtogt gesteld.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Mayor van New York maakt jagt op ligte vrouwen. Drie en dertig zijn er reeds ingepakt. — Sheboygan en Appleton zullen door eenen spoorweg met elkander verbonden worden. Ten minste er is door de wetgeving eene compagnie gemagtigd tot den aanleg van dien weg.—Door het Congres zijn dertig duizend dollars verstrekt, tot eene proefneming om kameelen en dromedarissen in te voeren tot militair gebruik.—De stedelijke raad van Albany heeft eene boete gesteld van vijf en twintig dollars op het gebruik van camphene in die stad.—Te New York kwamen in de vorige week twee scheepsladingen aardappelen van Europa aan, die aan boord der schepen voor 36 cents het bushel verkocht zijn. Zij hadden gedeeltelijk van de vorst geleden, maar niet van belang.—SCHOEFFLER & WENDT, uitgevers van de Wisconsin *Banner* hebben de *Volksfreund* te Milwaukie aangekocht voor $5,500 en zullen die met hun blad in een smelten. Mr. Fratney, die zoo lang de *Volksfreund* heeft uitgegeven, is sedert overleden.—Dezer dagen werd van den bodem der Artesiaansche put te Livingston, Ala., 335 voet beneden de oppervlakte en over de 300 voet *in de rots*, een ei opgehaald, dat geheel versteend en ongeschonden was.—Hollison & Zoon, te Richmond, Va. eischen $17,000 schadevergoeding van de telegraaf compagnie van Washington en New Orleans, voor eenen mislag in eene boodschap. Zij bestelden 500 balen katoen en de telegrafist maakte er 2,500 van.—De stedelijke ambtenaren van Chicago hebben de drankverkoopers vervolgd, die op Zondag verkoopen. *Robert Duncan* en *Michael Kickey* zijn alreeds beboet. Er werd eene poging gedaan om van den regter te verkrijgen, dat hij de wet voor niet constitutioneel verklaarde, maar dit mislukte.—De *Grand Rapids Herald* is de titel van een nieuw dagblad dat dezer dagen in dat bloeijende Michiganache stadje is uitgekomen.—De Mayor van New York heeft besloten den verkoop van oesters aldaar van Mei tot September te verbieden. —Gedurende de eerste zes dagen van April, zijn met den Michiganschen zuid spoorwagen 9035 personen te Chicago aangekomen.—Te Sandusky zijn, bij de jongste kiezing, de vreemdelingen volkomen geslagen. De zegevieren hadden 250 meerderheid. Te Cayuga Falls leden zij eene volslagene nederlaag, dewijl zij door de Whigs overwonnen werden; maar te Maumee, mede in den staat Ohio, gelijk ook in Columbus, slaagden zij beter.—Ook te Cleveland hadden de Know Nothings de overhand.—Madam ROSA DE VRIES heeft concerten gegeven in Memphis, Tenn.—Het meer St. Clair is vrij van ijs, maar de ondiepten zijn nog niet open.—Het nieuwe zeilschip de *Great Republic* stak den Atlantischen oceaan in achtien dagen over.—De banknoten van de Illinois en Wisconsin opgeheven banken zijn weer gangbaar in St. Louis.—Te Galena is het nieuwe hotel, vijf verdiepingen hoog en kostende $85,000, thans voltooid en heeft den naam van *De Soto house* ontvangen.—De Albany *Transcript* noodigt deftig uit, dit jaar, den vierden July op den derden te vieren. —Het berigt van den dood van keizer *Paul* in 1801 was een en twintig dagen onder weg, eer het te Londen aankwam; en dat, van [illegible] keizer *Nikolaas* [illegible] uren, [illegible].—Een farmer in Michigan heeft aardappels genoeg verkocht van een akker lands om tot $300 te komen, behalve het onderhoud van zijn eigen gezin.—Voor den volgenden oogst zullen er vijftig duizend tonnen meel de haven van Cleveland worden uitgevoerd.—De *Cleveland Plain dealer*, zegt, dat in de maand Mei het Sault Canal zal bevaren worden.—Mejufvrouw Lydia Smith is aangesteld tot hulplichtbaken-oppasster te Manitou Island, Mich., tegen twee honderd en vijftig dollars in het jaar.—Bij de kiezing van stedelijke beambten te Trenton, N.J. hebben de Know Nothings al hunne candidaten verkozen.—Op de rivier Kalamazoo zal eene stoomboot gekocht worden om tusschen Kalamazoo en Allegan te varen.—De rivier Ohio wordt weder zoo laag, dat de booten niet boven Wheeling kunnen varen, dan slechts ligt geladen.—De Washington *Daily Sentinel* heeft hare uitgave gestaakt. Het was een van de bitterste slavernij gezinde bladen der Unie.—Maandag, 9 dezer, reed er een trein van zes en veertig vrachtwagens af op den Toledo en Cleveland spoorweg.—In de afgeloopene week hadden wij hier behoorlijk weder. De Lente is gepasseerden Donderdag in ernst aangevangen met een zacht onweder.— De gouverneur van Pennsylvania heeft de drankafschaffingsbill met zijne handteekening bekrachtigd.—Miss *Murray*, staatsdame van koningin Victoria, oud zestig jaren, bevindt zich tegenwoordig in het St. Charles Hotel te New Orleans.—Volgens de *Detroit Inquirer* zijn in die omstreek de meeste perzikboomen door de strenge koude vernield.—In Canada is op den 18 dezer een vast- en biddag gehouden voor den goeden uitslag van harer majesteit wapenen in het oosten.—Te Philadelphia zijn twee reuzenslangen (boa constrictors) in eenen kelder gevonden, de eene dood en de andere levend.—te St. Louis is eene mulatin, genaamd Margaret Sullivan, van vier kinderen bevallen, twee jongens en twee meisjes; alle levend.—Miss Greenfield de "zwarte zwaan," is op het punt van eene reis om beroepszaken door het groote westen te doen. — Abraham Corl haalt al de aardappelen uit Sheboygan county weg; hij heeft reeds 7000 bushel naar St. Louis verzonden, en heeft voor dezelfde plaats nog 8000 bushel gereed liggen.—In het zuiden van Columbia county, Wis., is veel vee door dolle honden gebeten.—Volgens de *Price current* werden er in dit jaar 349,000 varkens in het westen minder geslagt dan in het vorige jaar.—*Monroe*, de Know Nothing, die te Cincinnati, bij de laatste kiezing, door eigen schuld, zijn leven verloor, is met veel staatsie begraven.—Den 12 April zijn 300 landverhuizers met den Michigan Central spoortrein naar Kansas vertrokken.—Volgens de *State Sentinel* heeft in Indiana het perzikken gewas niets geleden.—Eenige sitsjes- en katoentjes verkoopers in Kalamazoo hebben besloten bij voorkeur juffertjes tot klerken te nemen. Bravo!—Een grappenmaker te New York wil om eene groote som wedden, dat hij in den volgenden zomer, in eenen door ratten getrokken wagen van het Astor huis naar de Union Square zal rijden. Hij beweert dat honderd opgetuigde ratten genoeg zullen zijn.—De heer S. C. Moore, die op den 31 Maart tusschen Columbus en Cleveland, Ohio, in den spoorwagen, van hem aangeboden pijp suiker at, (foei! een man suiker knauwen!) viel er van in slaap, en werd van $275 beroofd. Hij was bij zijn ontwaken nog ziek er bij. Een duur snoepen!—Op den 31 Maart is de gewezen gouverneur *Slade* van Hartford, Conn., met vier honderd juffers, naar het westen vertrokken, om daar schoolmam's te worden. Men zegt dat velen wanhoopten in het oosten ooit eenen man te krijgen en daarom haar geluk in het westen willen beproeven.—Men wil in Milwaukee een Know Nothing blad oprigten, maar die onderneming zal de kosten niet opbrengen.—Gouverneur Barstow werd te Berlin, Marquette Co., Wis., opgehangen, omdat hij de drankwet niet had goedgekeurd.—W. H. Pindar van Tonawanda, N.Y., bragt zich zelven te Buffalo om het leven, omdat hij veroordeeld was tot honderd dollars boete of honderd dagen gevangenisstraf, voor het drankverkoopen op Zondag.—In Michigan zijn 10.670 Indianen, als: 5.167 Chippewas; 1.236 Ottawas; 260 Pottawottomies, 4.000 Chippaways van Lake Superior.—In Chicago, Ill. is door de central spoorweg compagnie, aan onderscheidene personen dier stad, een lot grond, gelegen aan den noord-oostelijken hoek van de waterstraat en Michigan Avenue, groot 200 bij 250 voet verkocht voor $100,000.

---

zelven dikwijls of het een droom of wezenlijkheid was. Alles was voor hem nieuw. Het klagelijk geroep van de whip-poor-will, het angstig geschreeuw van den uil, de duizenden fonkelende glimwormpjes, het wilde gekras des nachtraafs—dit alles overtuigde hem, dat hij waakte, ofschoon dan ook in eene wereld vol wonderen en een vreemde in een vreemd land.—en hij gevoelde dat hij op dit land, niet als een slaaf, knecht of huurder, maar [illegible]. Hij herinnerde zich dan zijnen toestand in het oude vaderland, waar hij iedere knecht was, terwijl hij hier baas was, zoo ver zijn oog reikte.

Bij gelegenheid van eenen zijner slapelooze nachten—want het geluk berokkent ons deze zoo goed als het ongeluk—hoorde hij een gedruisch van eene geheel verschillenden aard. Hij stond op en zag van uit zijn raam en der digt bewassene voorgelegen de plaats door vele wachtvuren verlicht, en donkere, groote schaduwen tusschen hem en het roode licht des vuurs heen en weder bewegen. Waren het de toovergodinnen, die de gebouwen hadden opgerigt, of waren het kwade geesten, die kwamen om dezelve te verwoesten! Dit was de vraag, welke Nikolaas te vergeefs poogde op te lossen, tot dat de aanbrekende dag aan zijne twijfelingen maar met dezelve ook aan een goed gedeelte zijner zielsrust een einde maakte. Het waren Indianen, die wilde en gruwzame vijanden der landverhuizers. Wel waren zij toen ter tijd met de regering in vrede, maar het was toch altijd een wraakzuchtig, verraderlijk volk.

De plaats, alwaar zij hun leger hadden opgeslagen, was een oud indiaansch kerkhof, waarheen zij juist het sterfelijk overschot van een hunner opperhoofden gebragt hadden. Zij beschouwden Nikolaas Spohr openlijk als eenen indringer en deden geene moeite, om hun ongenoegen en hunne gramschap te verbergen. De nieuwe Sachem (opperhoofd) deed eene lange en levendige aanspraak tegen hem, die, waar dit te pas kwam, met dreigende gebaren en het zwaaijen van den tomahawk (strijdbijl) over Nicolaas gepaard ging. Nikolaas, een man van beproefden moed, voelde zijn bloed bij de dreigende gebaren des Sachems koken, en toen deze geeindigd had, antwoordde hij hem in de duitsche taal. Daar hij echter wel wist, dat zijn tegenstander hem even zoo min verstond als hij hem, rigtte hij tot verduidelijking, bij de krachtigste plaatsen zijner rede, den mond van zijn pistool op het voorhoofd van den Sachem en zwaaide van tijd tot tijd eene reusachtige bijl over diens hoofd. Het onwelkom bezoek duurde eene week, na verloop van welke zij zoo plotseling en stil verdwenen, als zij gekomen waren.

Nikolaas Spohr's rust was wel is waar door deze gebeurtenis zeer verstoord geworden, maar hij was nog altijd een gelukkig man. Hij bezat duizend akkers land, met kostelijk timmerhout bedekt, met wild opgevuld en door beken en stroomen vol van de beste visch doorsneden. Hij had veertig voor den ploeg bereide akkers, eenen goed gevestigden boomgaard en alles wat het hart slechts wenschen kon, uitgezonderd geld. Maar hij bezat dat, wat geld opbrengen moest, eenen onuitputtelijken voorraad van brandhout voor de markt to Halifax. Hij begon daarom eenen geregelden handel in brandhout—eenen tak van nijverheid, die tot den huidigen dag in de handen der duitsche nederzetters gebleven is.

Dit hout werd aan het einde der beide voorgebergten geveld, en de overhangende boomen, wier takken en loof den ingang van de bogt verborgen en den doorgang der masten van Nikolaas Sloep hinderden, werden tot hetzelfde einde verwijderd, om voor de sloep eene vrijere doorvaart te banen en om voor de bewonderende oogen van allen, die de rivier bezoeken, de schoone gebouwen van de hoefijzerbogt ten toon te stellen. Deze eergierigheid was voor Nikolaas noodlottig, want terwijl hij deze oude boomen velde, had hij zonder opzet eene heiligschennis begaan en de grafplaatsen der dooden ontwijd,—een vergrijp, dat in alle landen en in alle tijden met bijgeloovigen schrik of met het gevoel van onverzoenlijke wraak beschouwd wordt.

In den herfst van het jaar 1777 was hij, gelijk gewoonlijk met zijnen kusthandel bezig en in de laatste helft van September op zijne terugreis van Halifax, met eene zware lading mondvoorraad voor den naderenden winter. Nadat hij in zijne haven was aangekomen en het anker had uitgeworpen, kleedde hij zich in zijne beste plunje en besteeg met zijne twee zonen de boot, om naar de wal te varen. Naauwelijks, was hij echter in de boot of hij riep uit: nog meer tooverij!

Hij herkende ter naauwernood het geboomte, dat als een waaijer zijne baai verborg. De toovergodinnen waren in zijne afwezigheid bezig geweest en hadden het voorkomen van elken boom zoo veranderd, dat men de een niet meer van den ander onderscheiden kon.—De Suikerahorn had zijn groen afgestroopt en zich in brandend rood gekleed; de groote hangende bladeren van den sumach waren in een gekronkeld en geel geworden; de populier was grijshoofdig en de esch had bijna haar loof verloren; het gansche woud had eene andere gestalte, andere kleuren aangenomen. Hij had nooit iets dergelijks gezien. Het verwelken der bladeren in den herfst en derzelver afvallen in den winter was hem altijd even zoo langzaam voorbij gegaan, als derzelver groeijen in het voorjaar—het was een allengskens afsterven geweest. Maar in dit land was de dood even zoo gruwzaam als ongeduldig, en gelijk eene uitterende koorts versierde hij zijn offer met een hectisch blosje, alvorens hij het vernietigde, opdat deszelfs verlies des te meer gevoeld en betreurd zou worden. Hij was in eene nieuwe wereld en moest verwachten nieuwe dingen te zien; maar op zulk eene verwisseling was hij niet voorbereid geweest. Hij vreesde zijn huis niet minder veranderd te zien dan de natuur om hem heen, en hij voelde zich waarlijk verligt, toen hij aan land steeg en zijn huis in deszelfs ouden toestand voor zich zag. Daarentegen heerschte er eene ongewone stilte om hetzelve en hij was in geenen deele tevreden, toen deszelfs bewoners niet kwamen, om hunnen regtmatigen heer en meester te begroeten. Hij nam voor, hun in het vervolg meer achting en oplettendheid voor den heer van de Hoefijzerbogt te leeren, en had de woorden van verwijt met welke hij hen begroeten wilde, reeds op de lippen, toen hij den drempel van zijn huis betrad.

De woorden stierven op zijne lippen, toen hij den vreesselijken aanblik zag, die op hem wachtte.

Daar lagen de verminkte lijken van zijne vrouw en kinderen, zijn geslagte hond en de stukken en brokken van zijn vernield huisraad,—het vuur in den haard was uitgegaan en alles was stil en verlaten als toen hij het gebouw voor het eerst was binnen getreden.—Maar, dit zwijgen was het zwijgen des doods en deze verlatenheid het gevolg van roof en moord. Het was een gruwelijk tooneel en de bewerkers van hetzelve waren maar al te kenbaar, want de hoofden der lijken lieten het werk der indiaansche schalpeermessen herkennen. Nikolaas en zijne zonen wisselden blikken van ontzetting, maar geen woord kwam uit hunnen mond, want zij waren op dit oogenblik van de spraak beroofd. Nikolaas stortte eindelijk bewusteloos neder en viel op het verminkte lijk zijner ongelukkige vrouw. Zijne zonen hieven hem op, droegen hem naar de boot en van daar op het schip, welks anker zij oogenblikkelijk ligtten. Zij voeren naar de lagere nederzetting, riepen alle mannelijke bewoners onder de wapenen, namen hen aan boord en zeilden terug naar de Hoefijzerbaai, waar zij haastig de dooden begroeven en zich toen gereed maakten tot vervolgen.

De Indianen, die zulke snelle maatregelen waarschijnlijk niet vermoed zullen hebben, waren slechts op eenen korten afstand en langzaam terug getrokken en hadden zelfs hunne gewone voorzigtigheid maatregelen verontachtzaamd. Zij werden overvallen, aangegrepen, en slechts weinige ontkwamen. Van de zes gevangenen, die de Duitschers gemaakt hadden, hingen zij er vier, als een zoenoffer voor de vermoorden, voor het gebouw in de bogt op, en zonden de twee overigen naar Halifax, opdat de regering ze als gijzelaars behouden of anders er naar welgevallen mede kunnen handelen zoude. Nikolaas keerde met zijne beide zonen naar Lunenburg terug, en de laatsten zwoeren bij hoog en bij laag, dat zij nooit meer een voet in dat vervloekte huis zouden zetten.

De Indianen hadden zich met opzet er van onthouden, de gebouwen in den brand te steken. Dezelve waren van hunne oude vrienden, de Franschen opgerigt, wier taal zij begonnen te verstaan, en wier godsdienst zij tot de hunne hadden aangenomen. Het was mogelijk dat deze gebouwen voor hunne vrienden nog nuttig konden worden en dat het krijgsgeluk hen in staat stelde, het verkeer weder aan te knoopen, dat voor beiden zich zoo voordeelig had getoond. De tegenwoordige eigendommen wilden zij even zoo min verwoesten, daar, ofschoon zij er ook zelve geen gebruik van konden maken, zij toch eens voor eene beduidende som, verkocht konden worden.

De arme Nikolaas herstelde zich nooit weder van de verliezen, die hij geleden had.—Zijne smart uitte zich eerst zeer luide; hij sprak van zijne arme, dierbare, doode vrouw, van zijn gelukkig vaderland aan den Rhijn, dat hij zoo dwaas was geweest te verlaten; van zijne kleine, onnoozele, geslagte kindertjes en vervloekte zijne dwaasheid, van de begraafplaatsen der Indianen te verwoesten en zoo hunne vreesselijke wraak op zich te doen dalen. Deze hevige uitbarstingen der smart werden echter door eene stille droefgeestigheid gevolgd. Hij nam aan niets meer deel en bekommerde zich om zijne zaken niet. Hij zat gewoonlijk bij het vuur en rookte, zonder tot iemand eene vraag te rigten of er een te beantwoorden. Zijn hart was gebroken!

Eens op eenen dag werd hij plotseling vermist en er heerschte geene geringe beweging in Lunenburg, daar men algemeen vreesde, dat hij zelf aan zijn leven een einde gemaakt had. Gansch Lunenburg en deszelfs nabuurschap werden doorgezocht, maar zonder eenig gevolg, tot eindelijk eenige moedigeren zich goed gewapend naar de Hoefijzerbogt waagden, waar zij hem dan ook op het graf zijner vrouw en zijner kinderen vonden liggen. Hij was van koude en uitputting omgekomen. Hij werd op de plaats zelve begraven en hielp zoo den schrik van de Hoefijzerbogt vermeerderen.

De plaats werd vele jaren na elkander door alle personen vermeden, uitgezonderd door de Indianen, die dezelve als de gelegenheid het vereischte, bezochten, om hunne lijkvuren aan te steken en hunne dooden te begraven. De gebouwen geraakten onderusschen in eenen geheel verwaarloosden toestand. De vensters van het blokhuis waren door den wind opengestuwd, en bij stormachtig weder hoorde men de door windvlagen bewogene klok klinken en de verschrikte personen, die zich daaromtrent in vaartuigen bevonden, zeiden: "de oude Nick (of Nikolaas) gaat rondt en luidt."

Jaren gingen voorbij, en de landverhuizers verspreidden zich langs den oever der rivier, welks heerlijke alluviaal (aangeslijkte) grond aan hunne vlijt eene rijkelijke opbrengst beloofde. Wijd boven, wijd onder de baai waren talrijke nederzettingen ontstaan; maar om het spookachtige huis had zich gedurende mijlen in den omtrek nog geen volkplanter gewaagd. Men waagde het niet de spookgeesten van de Hoefijzerbogt te storen.

Zoo als bekend is, werd in het jaar 1783 tusschen de kolonien, die nu de Vereenigde Staten uitmaken, en Groot Brittannie een vredesverdrag gesloten, waarbij dit laatste de onafhankelijkheid der eersten van het moederland erkende. Dit voorval ging met eene talrijke landverhuizing naar Nova Scotia gepaard, meest bestaande uit mannen, die door belang of neiging aan de britsche heerschappij waren gehecht. Ieder schip bragt nog meerdere; maanden na dien nieuwe landverhuizers aan. Onder dezen bevond zich ook zekere kapitein John Smith en diens huisgezin.

(*Wordt vervolgd.*)

een vijfde ... en 3 jaar, tegen 7 percent interest des jaars.—Mr. Conrad Depew, te Bartonville in Canada, had den 9 dezer reeds nieuwe aardappelen.—Den 1 Mei wordt het staatskanaal in New York voor de scheepvaart geopend.—Horace Greeley is den 18 dezer naar Europa vertrokken, om daar de opening van de wereldtentoonstelling te Parijs af te wachten.—Daar het moeite schijnt te kosten manschappen voor de zeedienst te verkrijgen, heeft de secretaris van oorlog twintig dollars handgeld uitgeloofd aan iederen gewonen zeeman, die binnen de eerste zestig dagen dienst neemt.

Inboorlingen en Afstammelingen, kinderen en vrienden van Nederland!!

Ontelbare malen reikte Nederland zijne lief dragende hand den vreemdeling toe; slechts zelden zag het zich zelf naar handreiking uit den vreemde om. Thans echter is de nood er zoo hoog gerezen, dat ook de liefdegift van over de grenzen mag verbeid en afgesmeekt worden. Maar van wien zou dan eer en meer de verwachting zijn, dan van u, wier wieg en bakermat in dit goede land gestaan heeft, of die althans door de banden van afkomst en bloed aan Nederlands volk zijn verbonden?

Zwaar heeft de Heer in de eerste dagen der lentemaand ons volk bezocht. Een watersnood, die hier nauwelijks ooit zijne wedergade heeft gehad, [illegible]

Baarde de hooge waterstand, gedurende de strenge en langdurige vorst, reeds bij voorraad bekommering en vrees, aan zulk eenen grooten nood had niemand gedacht.

Op eenmaal valt er een sterke dooi in. De opgestapelde sneeuwmassa's smelten; het water klimt al hooger; de dikke ijskorst, die zelfs de breedste en snelvlietendste rivieren bevloerd had, scheurt; de stroom herneemt zijne kracht; uit Duitschland stuwt de Rijn, die magtige grootvorst van Europa's stroomen, met al hooger klimmenden voet en al sterker wordenden stroom, zijne met ijsklompen beladene wateren naar het laag gelegene Nederland voort, en binnen een tweetal dagen is een vierde gedeelte des lands aan de vreesselijkste verwoesting ten prooi. Het water, in geene eeuw zoo hoog gerezen, stroomt over de hoogste dijken heen. De zware ijsschotsen, die de ontkluisterde, zwellende en woedende stroom in zijne wieling medevoert, stapelen zich berghoog op elkander. Zij sleuren in hare vaart alles met zich mede, wat zij ontmoeten: bruggen, schuren, huizen, alles vernielen zij met onweerstaanbaar geweld. Zij stooten en schuren tegen dijken en dammen, maar worden er niet door in den verwoestenden loop gestuit. Geene menschelijke magt, geen menschelijk gewrocht, hoe sterk, hoe grootsch ook, vermag weerstand te bieden aan het geweld van den met ijsklompen bezwangerden stortvloed. Dijkbreuk op dijkbreuk, de eene al vreesselijker dan de andere, banen eenen nieuwen weg voor de bruisende wateren. Zelfs de Grebbendijk bij Wageningen, die den woedenden stroom te magtig scheen, en in geen 144 jaren eenig letsel van golfslag of ijsgevaarte ontving, bezwijkt voor de onlembare woede van den Rijnstroom. Van alle kanten stroomt de stortvloed met zijne vernielende ijsklompen door de in dijken en dammen gevallen gaten en doorbraken heen. De schoonste landsdouwen, men bij uren in het rond, veranderen in eene onafzienbare zee. De Betuwe, de Tielerwaard, het land van Maas en Waal, de helft van Noord Braband wordt bedolven. Het vloedwater dringt door in de provincie Utrecht tot bij en in Amersfoort en in de provincie Noord-Braband tot om en in Eindhoven. Vooral te Veenendaal en Ede, te Wamel en Dreumel is de verwoesting ontzettend, terwijl het water in de beide eerste hooggelegene plaatsen tot aan de daken der huizen steeg. En ware het dat nog maar alleen; maar behalve boomen en bruggen sleepte de water en ijsvloed niet slechts langs de oevers der rivieren, maar ook binnensdijks, woedend door de breuken stortende, zoowel de hechtste huizen en schuren, als de houten en leemen stulpen mede. Er was voor duizenden bewoners der geteisterde streken geen tijd, om vee of have, voor velen, helaas! zelfs geen tijd, om lijf en leven te redden. Met het gebulder der noodschoten en het gelui der alarmklokken, vermengde zich op hartverscheurenden toon het angstgeschrei der vlugtelingen, de wanhoopskreten der armen, die al hunne have, der landslieden, die de vrucht huns arbeids, der ouders, die hunne kinderen, der kinderen, die hunne ouders zagen verzwelgen door den vreesselijken vloed.—

Het is niet mogelijk eene beschrijving van het ijsselijke jammertooneel te geven. Hier mannen en vrouwen in de boomen geklommen om, met de vernielende zee aan hunne voeten, duizend dooden te sterven, eer men hen redden kan of— eer eene ijsschots den boom als eene riethalm afsnijdt en dien met zijne kostbare vracht in de diepte doet wegzinken. Daar moeders met hare zuilingen, grijsaards en kinderen eerst naar den zolder, en vervolgens, bij het hooger en hooger stijgen des waters, naar het dak gevlugt, om er in doodsangst het oogenblik te zien naderen, waarop het op zijne grondvesten sidderende gebouw voor het geweld der wateren bezwijken en met al zijne bewoners in den vloed verdwijnen zal. Ginds een talrijk huisgezin van alles beroofd zich toevertrouwd aan een broos vaartuig, dat door de wieling medegesleept, of door eene ijsklomp overvallen eene prooi des stortvloeds wordt. Elders scharen van ongelukkigen, honderden, ja, duizenden, elkander verdringende op eene enkele hooggelegene plek, om zich voor den dood in de golven te beveiligen. Schoolgebouwen en kerken zijn opgevuld met ongelukkigen, die veel, die alles verloren hebben en van honger en ellende vergaan moeten, indien de liefde niet helpt en redt. Zelfs de Geertekerk in de stad Utrecht is op 's konings last ingerigt, om eenige honderdtallen dier rampzaligen te bergen, welke uit Gelderland daarheen worden gevoerd, omdat men in de geteisterde streken ten einde was van hulp en raad.

Ja! De nood is onbeschrijfelijk, en, terwijl ik deze regelen schrijf en de verwoesting reeds meer dan eene week geduurd heeft, stijgt de nood op menige plaats, door het al hooger klimmen van het water, met ieder oogenblik. God alleen weet wat er het einde van zal zijn. God ook alleen weet hoeveel er is verloren. Met geen millioen guldens is er voldoende in de leniging van den nood te voorzien, zonder te rekenen de schade aan meer gegoeden en aan de landswerken berokkend.

God zij gedankt! de geest van Christus, die een geest van liefde is, week nog niet uit Nederlands landpalen. Overal strekken zich reeds de armen der liefde zegenend en verkwikkend naar de deerniswaardigen uit. Duizenden en tienduizenden zijn er reeds en worden er elken dag op het altaar des geloofs en der liefde geofferd. Maar de nood is zoo groot, zoo uitgestrekt, en Nederland is zoo klein; daarbij verbiedt de drukte en duurte der tijden menig een te doen, wat zijn hart wel zou wenschen en met den besten wil wordt er wel veel maar niet genoeg gedaan.

O, Gij allen dan die op Nederland betrekking hebt! in den vreemde vergat uwe ziel immers de erve der vaderen nog niet? Ook in Amerika klopt u immers nog een vaderlandsch hart in den boezem? Velen uwer zijn juist uit de thans overstroomde streken heengegaan, hebben aanbidverwanten en vrienden, die nu van alles beroofd zijn. Hebt gij medelijden met hen? Heeft God u in het vreemde land gezegend? Draagt gij een Christelijk, een warm, een liefde vol hart in den boezem? Weet gij en gevoelt gij, hoeveel God u in zijnen eengeboorne ter behoudenis uwer zielen schonk? O! Houdt dan uwe liefdegaven niet terug. Hebt gij veel, geeft dan ruim, want veel is er noodig. Hebt gij niet veel? O! het penningske der weduwe is even welkom als der rijken ruimer gift en bij den Vader der barmhartigheid misschien dubbel welgevallig. God bewege uwe harten tot milde liefde.

En zoo deze regelen, hoofdzakelijk gerigt tot hen, die door nauwe banden met Nederland verbonden zijn, ook onder het oog komen van dezen of genen AMERIKAANSCHEN broeder en zijne aandacht mogten trekken—O Gij, vreemdeling, maar ons toch in Christus onzer aller Heer, geen vreemde, maar een medeburger, huisgenoot en broeder! Misschien heeft ook uw hart, uwe hand iets over voor de duizenden ongelukkigen, wier aangezigt gij wel niet kent, wier land gij wel niet aanschouwdet, wier spraak gij wel niet verstaat; maar wier nood gij toch wel gevoelen en beklagen zult. O! Weest verzekerd, dat gij met uwe liefdegift geen overbodig, maar een schoon en gezegend werk zult doen, en, al klinkt u ook nooit op aarde de dank der vreemdelingen in de ooren, zij zullen voor u bidden en God—God moge, ja, God zal het u loonen.

Met het ontvangen en naar Nederland overmaken uwer liefdegaven willen zich volgaarne belasten de heeren J. Quintus te Sheboygan en A. van Ingen te Rochester.

Voorts mijne broeders, groete en heilbede in Christus aan allen, die dien grooten, getrouwen en eenigen Zaligmaker liefhebben:

's Gravenhage, Uw broeder in den Heer
19 Maart, 1855. J. C. Zaalberg, Pz.
Theol. doct. en Predikant bij de Hervormde gemeente te 's Gravenhage.

Een ontzettende ramp heeft een groot deel van Nederland getroffen. Terwijl de hoofdrivieren nog met ijs bezet waren, kwamen vreesselijke watermassa van hoogere streken ons toevloeijen, die den gewonen weg belemmerd vonden, en op vele plaatsen schrikbarende overstroomingen, het gevolg van dijkbreuken, hebben aangerigt. Duizenden, ja tien duizenden bunders land staan ellen diep onder water; tallooze woningen zijn weggespoeld; de landbouwers, die have en vee, alles door den vloed hebben verloren en dood arm zijn geworden, zijn naauwelijks te tellen: De provincien Noordbrabant en Gelderland vertoonen schier eenen waterplas, en meer dan eene plaats is onder de golven bedolven, die bijkans anderhalve eeuw van dien ramp waren bevrijd gebleven. Zoo ijsselijk was het einde van den winter voor velen; zoo zwaar drukte de hand van den Almagtigen op die ongelukkige slagtoffers.

Ook thans weder heeft het liefdadige karakter der Nederlanders zich niet verloochent. De Koning gaf een schitterend voorbeeld, en zijne roepstem met het klaggeschrei der diepste armoede vereenigd, vond weerklank in de harten van allen, die hunne dankbaarheid voor eigen behoud hebben uitgestort in ruime giften voor hunne deerniswaardige landgenooten.

Bedriegt de ondergeteekende zich niet, dan zal de ramp, daarevan slechts met groote trekken geschetst, doch door nieuwsbladen en particuliere berigten gewis in hartverscheurende bijzonderheden bekend geworden, ook het medelijden opwekken van zoo menige bewoner der Vereenigde Staten van Noord Amerika, die sinds langer of korter tijd den vaderlandschen bodem van Nederland heeft verlaten en in dat gezegend oord tot meerdere welvaart is gekomen, of die, zijne vroegere herkomst indachtig, de betrekking nog gevoelt, die hij op de wieg en bakermat van zijn geslacht heeft behouden. En waar dit mededoogen met eén dankbaar gevoel voor eigen voorspoed gepaard gaat, daar gewis zal de bede om hulp niet onverhoord blijven, die de ondergeteekende aan al de Nederlanders van geboorte of van oorsprong in die gewesten, durft toeroepen.

Wie zich mogt opgewekt gevoelen om door liefdadigheid zijne sympathie te toonen voor den rampspoed van voormalige landgenooten, gelieve de aanwijzing te volgen, die met dezen brief hem zal gegeven worden. Langs dien weg zullen de gewenschte giften den heer A. van Ingen te Rochester ter hand komen, die door den ondergeteekende is uitgenoodigd, om zich met derzelver verzameling te belasten, en die giften naar herwaarts zal overmaken, verzeld van de opgave der bijzondere bestemming, die sommigen welligt aan hunne bijdrage zullen willen geven, en die stipt zullen worden naargekomen. Van de ontvangst, verzending en aanwending van alle giften, zal door den ondergeteekende opgave en verantwoording worden gedaan op dezelfde wijze, waarop dit beroep op christelijke liefde en mededeelzaamheid tot de verwijderde kusten wordt overgebragt.

De God der liefde zegene deze poging voor het ongeluk, en loone iedere gift, hoe gering ook, die ze ten gevolge zal mogen hebben!

's Gravenhage den 19 Maart 1855.
P. D. van HOOGENHUIJZE,
Secretaris van de Algemeene Rekenmaker.

Geheel doordrongen van de waarheid en het belang van het bovenstaande en vol gevoel over den jammer der ellende, met welken de hand des Heeren ons land en volk geslagen heeft, wenschte ik door onderschrijving van mijnen naam nog eenige christelijke drang op de harten van vele medebelijders in Noord Amerika te oefenen, om ook in dezen nood door mededeelneming de ellendigen te hulp te komen.

's Gravenhage, D. MOLENAAR,
19 Maart 1855. *Predikant.*

Nederlanders in Amerika!

Bovenstaande brieven maken ons gedeeltelijk bekend met den deerniswaardigen toestand van velen onzer vroegere landgenooten. Dezulke, die met de geteisterde streken bekend zijn, kunnen gereedelijk toestemmen, dat de pen, hoe gewillig ook om iets naar waarheid te beschrijven, nu niet in staat is de rampen aan onze landgenooten overkomen met ware kleuren te schilderen. Groot is de nood en veel is er noodig ter leniging der armoede, waaronder nu velen, die vroeger nooit naar den vreemde voor ondersteuning behoefden uit te zien, gebukt gaan.

De ondergeteekende, op verzoek van vele achtenswaardige personen in de plaats zijner geboorte, uitgenoodigd zijnde, met den heer J. Quintus, redacteur der Sheboygan Nieuwsbode, zich te belasten met de inzameling en de KOSTELOOZE overmaking der gelden naar Nederland, verzoekt zijne landgenooten, die iets willen bijdragen ter vermindering van de onherstelbare ramp in die plaatsen waar vele Nederlanders wonen, een of meer hunner te kiezen ter inzameling der gelden en dat die met opgave van *naam* en *woonplaats* der gevers, de liefdegiften aan den heer J. Quintus of den ondergeteekende toezenden, die door middel der Nederlandsche couranten en onzen Nieuwsbode verantwoording hunner in liefde opgenomene taak zullen doen.

Rochester, N.Y., 10 April 1855.
A. van INGEN.

Volgaarne zullen wij ons met den kosteloozen ontvangst en de overmaking der liefdegiften belasten, en van een en ander een getrouw verslag in ons blad doen. Dat de milddadigheid onzer landgenooten in deze verre gewesten thans weder moge uitblinken! De nood toch is zoo groot en het is zaliger te geven dan te ontvangen! J. QUINTUS.

MARKTPRIJZEN.

Sheboygan Wis., den 23sten April 1855.

Meel,	Tarwe, ℔ zak.	$3.75 @	4,00
	Rogge, "	2,75 @	3,00
	Boekweit, per 100 lbs.	-	3,50
Winter Tarwe, ℔ bushel,		1,33 @	1,45
Club Tarwe, " "		1,25 @	1,35
Zomer Tarwe, " "		1,20 @	1,30
Rogge, " "		75 @	0,80
Garst, " "		00 @	0,00
Haver, " "		50 @	0,56
In.l Koren, " "		— @	—
Witte Boonen, " "		85 @	1,00
Erwten, " "		75 @	0,80
Aardappelen, " "		60 @	0,70
Vleesch, ℔ 100 lbs.		4,50 @	5,00
Spek,		5,00 @	0.00
Boter, ℔ lb.		14 @	16
Reuzel,		12 @	—
Kaas		15 @	—
Eijeren, ℔ dozijn		12 @	—
Droogo Appels, ℔ bushel		2,00 @	—
Groene Appels, ℔ barrel		— @	—
Spek (mess) ℔ barrel		— @	—
Zout, ℔ barrel		-	2,25
Wit Visch, ℔ barrel,		-	7,00
Whiskey, per gallon		-	0,40
Timmerhout, per M.		9 @	17
Shingles, ℔ M.		1,25 @	1,50
Hout, per cord,		1,50 @	2,00
Hooi, ℔ ton		12 @	16,00

CORRESPONDENTIE.

Mr. J. T. te B.—Heden wordt aan uw verzoek voldaan. Wij wenschen geene andere stukken, dan die van eenen geschiedkundigen, wetenschappelijken, zedelijken en regt Christelijken aard.

— Mr. .... te G. R.—Dat van het huwelijk en wat er na drie weken op volgde, kunnen wij niet plaatsen, omdat wij niet gaarne met een' *letterzetter* in gemin geraken.

— Wij herhalen hier nogmaals, dat Poststempels van *drie Cents* immer door ons in betaling worden aangenomen, voor sommen beneden een dollar. Ook komen een cents poststempels ons vaak te stade.

Advertentien.

Wie zal het Heilige Avondmaal gebruiken?

Deze gewigtige vraag wordt zeer verschillend beantwoord. De een zegt: alleen voor dezulken is het Heilig Avondmaal ingezet, welke door de bekeerende genade Gods uit den dood in het leven overgegaan zijn, Joh. 5: 24, 25 en I Joh. 3: 14 en als zoodanig gedoopt en in de gemeente Gods opgenomen, als huisgenooten Gods waardiglijk na het Euangelie wandelen. Een tweede zegt: —Ja, dat is regt, maar heilzoekende zielen, dezulken die na het rijk Gods trachten, maar Jezus noch niet gevonden hebben, en de vergeving hunner zonden noch niet deelachtig zijn, die zal men ook toelaten; dewijl het Avondmaal als een genademiddel daartoe mede helpen zal, dat zij de vergeving hunner zonden erlangen. Een derde zelfs: Allen die gedoopt en aangenomen zijn, zonder onderscheid, zullen en moeten ten minste eenmaal in het jaar het heilig Avondmaal gebruiken.—Wij willen nu eens zien, welke van deze partijen de waarheid aan haar zijde heeft. Dit heilig Avondmaal heeft de Heer zijne gemeente gegeven met het uitdrukkelijk bevel, zulks te doen tot zijner gedachtenis. Wat Paulus zoo verklaart:—want zoo dikwijls als gij dit brood zult eten en dezen drinkbeker zult drinken, zoo verkondigt den dood des Heeren tot dat hij komt, I Cor. 11: 26, tegelijk bij de inzetting zien wij, dat de Heere Jezus juist deze tot het heilig Avondmaal toeliet, die hem als zijne discipelen bekend en nagevolgd waren.—Zien wij nu verder in de Handelingen en in de brieven der Apostelen, zoo geven deze ons een regt overzigt, wat de Heere Jezus zijne discipelen bevolen en aanvertrouwd heeft, en een klaar en duidelijk uitsluitsel hoe wij de boven gestelde vraag beantwoorden zullen. Wij vinden namelijk in Hand 2, duidelijk geschreven, hoe de Apostelen handelden, nadat zij het Evangelium verkondigden, en de woorden den toehoorders door het hart ging, dat zij vraagden wat zullen wij doen mannen broeders? vs. 36. Dan zeggen zij niet gaat tot het Avondmaal, want gij zijt juist heil zoekende zielen en dat zal ulieden als een genademiddel medehelpen, dat gij lieden vergeving uwer zonden ontvangt: maar het antwoord is eerst, bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden enz. vs. 38. Dan wordt ons verder gezegd, die dan zijn woord gaarne aannamen werden gedoopt enz., vs. 41; en dan lezen wij verder, en zij waren volhardende in de leer der Apostelen en in de gemeenschap en in de breking des broods en in de gebeden, vs. 42. Alzoo eerst, nadat zij bekeerd en geloovig geworden, en als zulke gedoopt waren, vierden zij met elkander het heilig Avondmaal des Heeren. Hier is nu alleen sprake van geloovig gedoopte Christenen en niet van zulken, die nog bekommerd vragen wat zullen wij doen, dat wij Zalig worden, en veel minder van de blinde en doode wereld. Strijdt dit dan niet tegen God, die deze eenmaal gegevene ordening omkeert? Hoor nu eens wat Paulus zegt I Cor. 11 vs. 23: want ik heb het van den Heer ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb enz. en vragen wij nu, wie waren die, aan welke hij deze woorden rigt? zoo antwoordt ons dezelfde brief, de gemeente Gods, die te Corinthe is, geheiligd in Jezus Christus, I Cor. 3: 2, Gods akkerwerk, Godsgebouw, Godstempel, waarin de Geest woont, I Cor. 3: 9—16 geteeld door 't Evangelie in Christus Jezus, I Cor. 4: 15. Want ook wij allen zijn door eenen geest tot een ligchaam gedoopt, I Cor. 12: 13. Die dat Evangelium aangenomen hebben I Cor. 15, 1, 2, en of met andere woorden, eene gemeente, geloovige gedoopte Christenen, aan deze had de Heere het opgedragen zijnen dood te verkondigen, tot dat hij komt. Hier is alzoo weder geene sprake van zoekende zielen of van onbekeerde kinderen dezer wereld. O neen! Deze hebben geen regt noch aandeel aan het heilig Avondmaal, ten zij zo eerst bekeerd zijn in het Evangelie gelooven en zich laten doopen in den naam van Jezus Christus, enz. Hand. 2: 38. Zoo is nu deze vraag genoegzaam beantwoord volgens Gods woord.

Dewijl het ook in dat antwoord heet, dat zulke nu alleen het heilig Avondmaal gebruiken zullen, die als huisgenooten Gods, het Evangelie waardig wandelen, zoo zullen wij daar over nog eenige aanmerkingen laten volgen. Paulus bestraft de Corinthers I Cor. 11: 20—22, daar over, dat zij het Avondmaal des Heeren niet op de regte wijze vierden en vermaant hen in vers 28 dat een iegelijk zich beproeve eer hij van dit brood eet, en van den drinkbeker drinkt, en zegt verder, waarom de zelf beproeving zoo noodig is. Zoo zegt hij vers 29: Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zich zelven een oordeel, niet onderscheidende het ligchaam des Heeren. En maakt zich alzoo schuldig aan het ligchaam en bloed des Heeren. vs. 27. Het wordt van velen uit deze rede van Paulus zoo verstaan, als of het de onbekeerde wereld, waarschuwen en toeroepen wilde: Mensch! beproef u eerst en wanneer gij nog onbekeerd zijt, zoo eet en drink dan niet van dit brood en desen drinkbeker, want gij eet en drinkt u zelven een oordeel en eeuwige verdoemenis. Welk eene dwaasheid! Deze rede van Paulus is niet aan de onbekeerde wereld, want wat heb ik ook die buiten zijn te oordeelen? oordeelt gij lieden niet die binnen zijn? I Cor. 5: 12. Maar deed tot dezulken, die, als hij broeders noemde, I Cor. 11: 3—33 dezen konden het Avondmaal onwaardig en zich tot een oordeel gebruiken en zich alzoo schuldig maken aan het ligchaam en bloed des Heeren. Zo wijst de Corinthers daarop heen, dat die bij hen lieden het geval was, en dat zij het oordeel Gods reeds ondervonden. Zoo zegt hij in vers 30, daarom zijn er onder ul. velo zwakken en kranken, en vele slapen den. Waarom? Omdat zij niet in uitoefening hunner Christelijke pligten, wakker in het 23 vs. bevolen was: want indien zij dat gedaan hadden zoo hadden zij hunne zonde erkent, en waren dan in staat geweest, in uitoefening te brengen, wat in vs. 31 gezegd wordt. Want indien wij ons zelven oordeelen zoo als David ons in den 52sten Ps. vs. 5 leert, zoo worden wij niet geoordeeld, zoo zal de Heer 't ons vergeven I Joh. I; 9. En zijn tugtigende en rigtende hand zal over ons niet komen, Ps. 32: 3 en 4. Daarom zegt Paulus in vs. 32, waarom den Christen, wanneer hij het Avondmaal onwaardig geniet, het oordeel treft, namelijk: wanneer wij geoordeeld worden, zoo worden wij van den Heere getugtigd, opdat wij niet gelijk met de wereld verdoemd worden. O! welk eene liefde van onzen getrouwen verbonds God wordt ons in deze woorden bekend gemaakt! O ja, al is het, dat wij zoo menigvuldigmaal ontrouw zijn, God is getrouw. Hoort dit! Kinderen Gods het is toch genade, wil Paulus zeggen, wanneer ons het oordeel en de tugtigende hand Gods treft. Ja, het is zoo. En wel ons wanneer wij er door geoefend worden. Zoo zien wij nu wederom duidelijk, dat hier niet gesproken wordt van onbekeerden, die onwaardiglijk het Avondmaal gebruiken, zich zelven tot een oordeel; maar van bekeerde kinderen Gods, die niet waken en bidden en alzoo door de zonde onverschillig, laauw en traag worden, en zoo het onderzoek en de zelfbeproeving verzuimen en daarom de tugtigende hand Gods, aan lijf en ziel ondervinden, niet tot hun verderf maar tot hunne redding en zaligheid. Eer ik van deze gewigtige zaak scheiden kan, moet ik nog eenige aanmerkingen over I Cor. 5 maken.—Wij hooren daar hoe de Apostel de gemeente bestraft, omdat ze zoo nalatig geweest waren, in het uitoefenen der tucht aan een van hunne leden, die zich een broeder noemde en een hoereerder was. Hij maakt ze verder opmerkzaam door eene gelijkenis, hoe een weinig zuurdeeg het gansche deeg doorzuurt, dat alzoo het dulden van een overtreder in hun midden de gansche gemeente daaraan schuldig maakt; en vermaant hen dan, dat zuurdeeg uit hun midden weg te nemen. Doch de Apostel blijft daar niet bij staan, dat zij den boozen uit hun midden weg doen zullen, maar gaat verder, ook dat booze zuurdeeg, hetwelk in hunne harten huisvest, zullen zij wegdoen, opdat zij dan in opregtheid en ootmoedigheid des harten, zuiver en rein het Paschen houden mogten. Dan komt de Apostel nog eenmaal op het eerstgenoemde terug, en beveelt de gemeente, dat zij met zulke leden, als hij in het 11de vers beschrijft, niet eten zullen, namelijk het Avondmaal; maar dat men dezulken uit de gemeente doen zal, vs. 13. Wie alzoo tegen dit voorschrift handelt, en het Avondmaal, in openbaren of heimelijken omgang met de eene of andere zonde gebruikt, of wezenlijk met eenen, die de zonde dient, eet en drinkt, die doet het tegen het goddelijk voorschrift, alzoo onwaardig.—Hier mogt somtijds iemand inbrengen, dat Judas Iscarioth een dief en naderhand de verrader zijns Heeren, en de andere Discipelen toch met hem het Avondmaal hebben gebruikt, denzulken moeten wij eenvoudig zeggen, dat Judas bij de elven niet als zulk eenen bekend was. Jezus als de alwetende kende Judas, maar het behaagde hem naar zijn wijs raadsbesluit, dezen huichelaar zoo lang in de gemeenschap zijner Discipelen te dulden, tot dat vervuld was, wat de schrift zegt, die met mij het brood eet, heeft tegen mij zijne verzenen opgeheven, Joh. 13: 18. Toen de goddelooze daad volbragt, en hij in zijne ware gestalte openbaar werd kon hij niet meer bestaan in de gemeente der regtvaardigen.

Wie ooren heeft om te hooren die hoore.

Uit het Hoogduitsch. J. RODA.

* * Heden namiddag ten 6 ure overleed, na eene langdurige ziekte tot onze bittere smart, ons geliefd zoontje GERARD, oud 5 maanden en 12 dagen. (*Zijnde een van de tweelingen.*)

St. Louis, J. BRANDENBURG,
9 April 1855. J. E. BRANDENBURG,
Geb. Mendelaar.

☞ Algemeene kennisgeving *Groninger* en *Utrechtsche* Couranten gelieven over te nemen.

MEN VERLANGT TE WETEN,

Waar AAFTJE en TRIENTJE KNOEIHOEZEN, zich ophouden, die in de maand November 1854 zijn vertrokken van Detroit naar Lafayette, Indiana, en tot nog toe hare belofte van te zullen schrijven niet zijn nagekomen. Waar zijn zij? vraagt

J. T. LENSTRA,
1 w. Box 196. Detroit, Mich.

AUGUST ZOHRLAUT,
Opvolger van W. Mozer,

Brengt langs dezen weg ter kennis van het publiek, dat hij door aankoop eigenaar geworden is van de winkel, vroeger toebehoorende en bediend door W. Mozer in deze stad.

Hij zal zich beijveren, om steeds de uitgezochtste Goederen tegen de billijkste prijzen te leveren, en hoopt zich daardoor de gunst en recommandatie van al de kalanten zijns voorgangers te verwerven. De nieuwe goederen zullen welhaast aankomen.

Sheboygan, 20 April 1855.
16 tf. A. ZOHRLAUT.

Hollandsche Land-Agentuur,
TE CHICAGO, ILLINOIS.

F. PASDELOUP,
Land-Agent.

Verzoekt hierbij zijnen Landgenooten om hunne attentie en voorkeur bij den aankoop van Grondeigendom of Lotten.

Hij heeft dezelve in verscheidene deelen der Stad, op het schoonst en aangenaamst gelegen, tegen zeer redelijken prijs en lang crediet: "loopende van $150 tot $700 en hooger, met een crediet van 3 tot 5 jaren."

Al het door hem aangeboden wordende land heeft een onbetwistbaar eigendomsregt of titel.

Ook belast hij zich met den verkoop van Lotten en Huizen voor des wenschenden, tegen billijke schadeloosstelling.

Een rijtuig staat immer bij de hand tot vervoer naar den te koop gewenschten grond.

Kantoor: No. 28 West Randolphstraat,
3 m 15 2de deur Oostelijk van Canal straat.

Aan Koopers en Verkoopers van Land.

De ondergeteekende beveelt zich bij vernieuwing in de gunst zijner Landgenooten tot het schrijven van DEEDS, MORTGAGES, LAND CONTRACTEN, enz., enz.

Door zijne officiële betrekking als *Clerk van de Regtbank* is hij in staat gesteld, kosteloos de verschillende registers der County na te zien, of de eigendommen vrij en onbelast zijn,—iets hetwelk voor koopers van land eene zaak van veel gewigt is, alvorens zij den koop sluiten. Mijn Kantoor is in het groote "Brick Huis", twee trappen hoog.

Sheboygan, J. QUINTUS,
16 April 1855. *Notaris & Zaakwaarnemer.*

Eindelijk Ontvangen

Eene groote kist vol van het smakelijke *KOFFIJ EXTRACT*—Beste soort.

TE KOOP!

Omtrent 1560 Akkers uitmuntend goed BOSCHLAND gelegen in towo 13 (Wilson) Range 23—benevens eene groote menigte BOUWLOTTEN in de Stad Sheboygan.

Te bevragen bij WARREN SMITH,
16 April 1855. tf. Achter het Postkantoor.

WAAR ZIJN
Johannes P. en Luikje P. Dijkhuizen?

Zij zelve, of iemand die eenig narigt geven kan van de voornoemde personen, zullen daar voor den vriendelijksten dank verwerven van hunnen broeder

Lafayette, HENDRIK P. DIJKHUIZEN,
2 April 1855. 3 w 14 te Lafayette, Indiana.

UITVERKOOP.

De ondergeteekende maakt hierbij aan zijne begunstigers en allen, die eenen goedkoopen en voordeeligen koop sluiten willen, bekend, dat hij sedert den 2 April zijnen ganschen voorraad goederen voor "Cash" tegen kostprijzen uitverkoopt.

Sheboygan, 3 April 1855.
A. P. LYMAN.

Bij de Erven C. M. van BOLHUIS HOITSEMA, te Groningen, is van de pers gekomen:
De drie eerste bladen van den Jaargang 1855 van

DE HUISVRIEND,
Gemengde Lectuur voor Burgers in Stad en Land,
DOOR
J. J. A. GOEVERNEUR,

Waarvan thans 12 Jaargangen het licht zien. Die Tijdschrift wordt uitgegeven bij enkele vellen van 16 pagina's of 32 kolommen in roijaal 8vo., waarvan 26 in het jaar verschijnen, die te zamen een lijvig boekdeel uitmaken en door den compressen, maar duidelijken druk, den inhoud bevatten van 104 vellen gewoon groot 8vo.

De rijke inhoud is verdeeld in: 1] Schetsen, Verhalen, Volksoverleveringen;—2] Bijdragen tot Natuur-, Landen- en Volkenkennis;—3] losse Verhandelingen, en opmerkingen, ons Maatschappelijk, Burgerlijk en Huiselijk Leven betreffende;—4] Bijdragen van gemengden inhoud;—Gedichten en Rijmen.

De prijs van DE HUISVRIEND is voor iederen Jaargang [franco per post] $3.00.
Men teekent in bij J. QUINTUS, Sheboygan, Wisconsin.

Nieuwe Winkel en Nieuwe Waren.

De ondergeteekenden maken hiermede hunne vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij
Eene deur Noordelijk van het Wisconsin Huis,
een nieuwen winkel geopend hebben, waar zij bestendig een wel gesorteerden voorraad van

GROCERIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Houten waren en Sterke Dranken in soorten

opgelegd hebben, en in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, 1 Sept. 1854. JOSEPH SCHRAGE & Co.

Nieuwe IJzerwinkel.

De nieuwe ijzerwinkel in de 8ste straat, naast de "Brick Block," is pas geopend, alwaar ten allen tijde een goed assortement

IJZERWAREN,

Kuipers-, Timmermans-, Smids- en Landbouwers gereedschappen, Sloten, Hangen, Schoppen, Zeissen, Vorken, Nagels, Glas en allerlei soort van ijzer kunnen gekocht worden. Het is 's ondergeteekenden's voornemen om satisfactie te geven aan allen die hem met een bezoek willen begunstigen. F. LAWRENCE.

Sheboygan, 19 Junij. 233tf

☞ Hier wordt de Hollandsche taal gesproken.

Waarschuwing.

Schuldbekentenissen en rekeningen ten gunste des ondergeteekenden, voornamelijk de zoodanige welke den vervaldag van zes of twaalf maanden overschreden zijn, moeten nu betaald worden, of hij zal zonder wijdere kennisgeving den schuldenaren kosten aandoen. A. P. LYMAN.

Sheboygan, 6 Nov. 1854.

Kruideniersware & Provisien,
EEN GROOTEN VOORRAAD, BIJ
Gærtner, Geele & Co.

Hunnen vrienden en bekenden wordt deze winkel op het dringendst aanbevolen, onder belofte van goede bediening en het inkoopen of inruilen van allerhande producten. Hun kagchelwinkel is met bovengenoemden voorraad in het zelfde lokaal. Sheboygan, 6 Junij 1854.

ADOLPH GRAHN,
BARBIER, *nabij het Wisconsin Huis.*

Beveelt zich in zijn handwerk in de gunst der Hollanders ten vriendelijksten aan, belovende eene prompte en goede bediening. Het scheren kost 5 cents en Haarsnijden 1 schelling. Ook worden scheermessen door hem goedkoop aangezet.

Sheboygan, 2 Oct. 1854. y 248.

LODEWIJK BODENSTAFF,

Doctor in de Genees-, Heel- en Verloskunde, woonachtig in de groote Hollandsche Nederzetting het *Franciscus Dorp* genaamd, gelegen nabij Green Bay, in Utagamie County, verzoekt een ieders gunst en recommandatie. n 21 y.

KOFFIJ EXTRACT. (Stroop-Koffij.)

In 't groot en in 't klein te bekomen bij
Grand Rapids Mich. L. DOOGE.
1 December 1853.

BLOCKI'S HOTEL,

Heeft uitmuntende inrigtingen voor reizigers en landverhuizers, staat nabij de landingsplaats der stoombooten, en wordt het publiek minzaam aanbevolen.

Sheboygan, 1854. 244

Dr. T. Templeman van der Heeven,
No. 99 Springstreet,
Tusschen de 4de & 5de Straat,
233 tf. MILWAUKEE, Wis.

IN ERNST.

SULLY & CO. verkoopen thans hunne goederen voor de "Grap in Ernst". Het mooije er van is, dat men voor een beetje geld vele uitmuntende waren kan koopen.

HET PUBLIEK WORDT BERIGT,

Dat wij een grooten voorraad van goederen hebben, dezulke als men gewoonlijk in klein handelaars-winkels op de dorpen aantreft en ten gevolge eener groote vertraging in de verzending onzer goederen laatstleden herfst, zijn wij genoodzaakt om goedkoop voor contant geld of producten te verkoopen, ten einde onzen voorraad aan den man te brengen.

Behalve een buitengewoon groot assortement van Manufacturen en Ellewaren, Kruideniersware, Aarde-, en IJzerwerk, IJzer, Laarzen en Schoenen, Kleederen enz., enz., hebben wij een' uitgezochten voorraad van Klokken, Mahonyhouten Meubelen, Tapijten enz., enz.

Komt alle, ziet en oordeelt zelve.

Sheboygan Falls, SULLY & CO.
3 Jan. 1855.

NOTICE.

Office of the Commissioners of School and University Lands, Madison, Wis., October 28th 1854.

Failure having been made to pay the interest due on Mortgages of the following described lands, given to the State of Wisconsin to secure the payment of Loans of School and University Funds in said Mortgages described; the said Mortgaged Premises will be offered for sale to the highest bidder for Cash at the above office, in the village of Madison, on Tuesday the 7th day of February 1855, to satisfy the amount due on said Mortgages for principal, interest, damages and costs of advertising and selling the same, to wit:

	Am't due
W ½ of s e ¼ Sec. 12, Town 14, R. 21 East	$157,50
Lots 127 & 128 Ellis' Addition Vil. of Sheb.	$233,50

ALEXANDER T. GRAY,
Secretary of State.
EDWARD H. JANSSEN,
State Treasurer.
GEO. B. SMITH,
9w257 Attorney General.

☞ The above sale is postponed to Tuesday the 24th day of April next, at the same place.

By order of the Commissioners.
WALTER H. BESLY,
Madison, Feb. 7, 1855. Chief Clerk.

KENNISGEVING.

De ondergeteekende den 1 dezer zijne betrekking als *Clerk of the Court* aanvaard hebbende, verwittigt bij deze alle belanghebbenden, dat hij voortaan iederen dag (behalve des Zondags) om zaken zal te spreken wezen ten zijnen kantore, in den *Brick Block*, des voormiddags van 9 tot 12 en des namiddags van 2 tot 4 uren. De overige uren van den dag in de drukkerij dezes. Alle Hollanders, die nog hun voornemen niet hebben verklaard om Burger der Vereenigde Staten te worden, gelieven zich gedurende voornoemde uren bij hem te vervoegen, bijaldien zij dezen noodzakelijken stap doen willen.

Sheboygan, 3 Jan. 1855. J. QUINTUS.

EEN BOEKBINDER,

Zijn vak grondig verstaande en vast werk begeerende, gelieve zich dadelijk in persoon of met franco brieven aan te melden J. QUINTUS.

A. RABE,

Beveelt zijn rijken voorraad van Band- en Modewaren, als: Dames-, Heeren en Kinderhoeden, Mutsen, Kragen, Chemisetten en Manchetten, Fluweelen en Zijden Lint, Gevlocht Stroo, Tule, Fluweel, Handschoenen, Veterband, Modeknoopjes, Bloemen, Omslagdoeken, Gouden Vingerringen, Oorringen, Doekspelden enz., in de gunst van het publiek minzaam aan.

Winterhoeden in Fluweel, Zijde en Wol zijn steeds voorradig, en bestellingen op deze artikelen worden tegen de billijkste prijzen en naar den laatsten smaak uitgevoerd.

IN GALANTERIEN

Biedt hij tegen Milwaukie prijzen aan: Zakmessen, Tafelmessen en Vorken, Thee- en Tafellepels, Scharen, Vingerhoeden, Brei- en Stopnaalden, Grove en Fijne Kammen, Spiegels, Geldbeurzen, Portemonnaies, Duitsche tabakspijpen, Borstels, Leijen, Katoenen Stopgaren, Saijet, Linnen en Katoenen Naaigaren en Naalden, Katoenen Lint, Mans- en Vrouwen Kousen, Sokken enz.

KRUIDENIERSWAREN tegen de billijkste prijzen bij A. RABE.

Voor LOMPEN, betaalt de hoogste prijs A. RABE.

☞ Deze winkel bevindt zich bijna tegenover de Hollandsche Courantdrukkerij. y 239

NIEUW KLEEDING MAGAZIJN.

Koopt uwe kleederen in J. C. COULEHAN'S goedkoope kleeding-winkel. Hij heeft thans $10,000 waard aan HERFST- EN WINTERKLEEDEREN aan de hand, en zal u 20 percent goedkooper verkoopen, dan gij te Chicago of Milwaukie doen kunt.

Vergeet den naam en de plaats niet: naast de gewezen kruideniers-winkel in Pennsylvania Avenu.

J. C. COULEHAN.
Sheboygan, 20. Oct. 1854. 251 tf.

WISCONSIN DILIGENCE DIENST,
Winter Arrangement.

DILIGENCEN vertrekken van SHEBOYGAN naar FOND DU LAC iederen morgen [behalve des Zondags] ten 8 ure, in verbinding met de diligencen naar Oshkosh, Menasha en Green Bay, als ook naar Madison, Portage City en alle andere plaatsen ten noorden en westen van Fond du Lac. Ook vertrekt dagelijks, [de Zondag uitgezonderd] 's morgens ten 4½ ure eene Diligence over Sheboygan Falls, Gibbsville, Ozaukee, Saukville, Grafton en Cedarburg, naar MILWAUKIE, en terug.

☞ Het diligence kantoor is in dat der Amerikaansche Expres Compagnie, drie deuren oostelijk van het Warren-Hotel.

Wm. G. MALLORY, *Agent.*
Sheboygan, 1 Dec. 1854.

Goedkoope Waren,
NIEUWE GOEDEREN.
C. T. MOORE,

Ontvangt thans uit New York een groot assortement van MANUFACTUREN, waaronder kan gevonden worden FLANELLEN, BLAAUWE DRILL, GEBLEEKT en ONGEBLEEKT KATOEN, GEDRUKT KATOEN, WOLLEN STOFFEN, LAKENS, enz., enz., te veel om te noemen, al hetwelk zeer goedkoop voor baar geld zal verkocht worden. Komt eerst zien en oordeelt zelve.

C. T. MOORE,
Winkel in Otten's Brick Block.

Voor Vrouwen.

KATOEN en HEMD-STOFFEN, BLAAUW KATOEN, verschillende gedrukte Katoensoorten, Brei-Katoen en vele andere Goederen, bij

C. T. MOORE.
6 Junij 1854. Otten's Brick Block.

WARREN HOTEL.

De ondergeteekende recommandeert zijn voor Heeren en Dames wel ingerigt LOGEMENT, staande in het levendigste gedeelte dezer plaats, in de gunst van alle reizigers. WARREN HILL.

JACOB GLOCK,

Beveelt zijnen vrienden, alsook het geëerde publiek, het van den heer Louis Tastaweid gehuurde en goed ingerigte logement,

HET KOSSUTH HUIS,
Sheboygan, *Center Straat,* Wis. 244

Duitsche
SCHOENEN EN LAARZEN WINKEL.

In dezen winkel, zijnde de grootste in de Stad, zijn steeds voorradig of worden op bestelling gemaakt, Fijne en Ordinaire Laarzen en Mans Schoenen, ook Schoenen voor Vrouwen en Kinderen, van eigen fabrikaat. Alles sterk en goedkoop. C. LEIBING.

Sheboygan, 9 Dec. 1854. 258 y

KRUIDENIERSWAREN.

C. T. MOORE heeft eenige beste KRUIDENIERSWAREN in voorraad, als: Koffij, Thee, Suiker, Siroop, Saleratus, enz. enz.

Nieuwe Goederen!
J. S. HARVEY.

Maakt hiermede zijnen vrienden en het publiek in 't algemeen met achting bekend, dat hij tegenwoordig eenen grooten voorraad van

HERFST EN WINTER GOEDEREN

direct van Boston en Nieuw York ontvangt. Dezelve bestaan in een groot en volledig assortiment van Ellewaren, Kruideniersware, IJzerwerk, Aardewerk, Laarzen, Schoenen, Verwstoffen, Oliën, Vensterglas en Behangsel-Papier. Tapijten en alle noodige artikelen, welke in dergelijke groote winkels te vinden zijn.

Deze goederen zijn met groote zorg voor deze markt uitgezocht, en zullen goedkooper verkocht worden dan voorheen. Die voor hare geld koopen willen zullen wel doen

HET OUDE FORT

te bezoeken, waar goedkooper verkocht wordt dan in eenige andere winkel in deze stad.

Sheboygan, 30 October, 1854. 48 tf

In het leger der verbondenen begint eene betere stemming te komen. Dagelijks openbaart zich in alle afdeelingen meer energie. De gezondheidstoestand is zeer verbeterd en het aantal zieken met twee derde verminderd.

Van den kant der bondgenooten wordt nog gemeld, dat al het noodige wordt voorbereid voor een bombardement van Sebastopol, 't welk in de daad verschrikkelijk zal wezen, en met hetwelk men zoodanige verwoestingen denkt aan te rigten, dat de bezetting der vesting niet tegen eene daarop te ondernemen algemeene bestorming zal kunnen bestaan.

— Het Engelsche blad *the Economist* verkondigt den vrede. Over het Weener congres sprekende, zegt het onder anderen, dat onbillijke en onnoodig gestrenge vorderingen van de zijde der geallieerden een groot ongeluk zouden zijn, want zij zouden ons slechts van de ondersteuning van Oostenrijk berooven. Onze voornaamste zekerheid ligt daarin, dat Oostenrijk bij het eenige punt, dat ernstige bezwaren kon opleveren, ten zeerste geinteresseerd is. Want zonder de vrijheid der Zwarte zee, blijft de vrije scheepvaart op den Donau een woord zonder zin. Wij hebben niet noodig Ruslands *defensive* kracht te verzwakken, maar wel zijne *offensive* kracht te verlammen; wij willen daarom zijn gebied, noch zelfs zijne sterke vestingen aantasten. Men heeft goed praten van de vermeestering van Sebastopol. Als het door de magt onzer wapenen kan geschieden, is het wel; maar als eene vredesvoorwaarde, of als waarborg voor de bedoelingen, die wij op het oog hebben, is het onnoodig.

Het eenige middel, waardoor Rusland de vredesvoorwaarden later zoude kunnen schenden, is het bezit eener groote vloot in de Zwarte zee, en in welk een volkomen staat Sebastopol ook moge blijven, kan het toch maar alleen als toevlugtsoord voor zijne vloot van nut zijn. Alles wat wij derhalve verlangen kunnen, is dat Rusland er in toestemme geene grootere zeemagt in de Zwarte zee te onderhouden, dan alleen om politie-redenen noodig is, en dat het aan Engeland en Frankrijk vergund zij, in deze wateren eene even groote of liever kleine zeemagt te onderhouden. Deze voorzorgsmaatregel, benevens de instelling van Fransche en Engelsche consulaten te Sebastopol en op andere punten aan de Zwarte zee, zoude een voldoende waarborg zijn voor alles wat de geallieerden billijkerwijze mogten op het oog hebben. Worden zulke eervolle voorwaarden door Rusland verworpen dan erlangen wij door onze gematigdheid Oostenrijks medewerking in het veld. En dit is in de oogen van vele staatkundigen het eigenlijke practische doel van de conferentie.

Mengelwerk.

JAN ONRUST.

"Wel Jan! hoe gaat het, vriend? zijt ge in uw dienst te vreden?"
Vroeg laatst mijnheer Pastoor aan buurmans stalknecht Jan.—
"Och neen, mijnheer Pastoor!" Was 't antwoord "'k heb geen reden
"Om heel content te zijn. Ik werk zoo hard ik kan,
"Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, maar 't kan niet baten;
"Er is geen eind aan 't werk. Wie zou een dienst niet haten,
"Waar 't zoo volhandig is? En, had ik ooit gedaan,
"Een oogenblikje rust, dan kon het nog al gaan;
"Maar neen, 't is altijd: "Jan! leg vuur aan, Jan! breng pijpen!
""Is nog de krant niet weg?—Vergeet je 't messen slijpen?
""Zadl 't paard op! neen, Kom hier maak eerst mijn laarzen schoon!"
"En altijd: "haast u wat!" Hoe word ik 't ooit gewoon!
"Ik loop, ik draaf, ik zweet, ik word nog gek en dol,
"Mijnheer Pastoor! ik hou 't in zulk een dienst niet vol."
—"Geduld, geduld, mijn vriend! ik moet u op doen merken,"
Hernam mijnheer Pastoor, "dat God den mensch tot werken
"Bestemd heeft; 't is Gods wil, dat elk van ons in 't zweet
"Zijns aangezigts, zijn brood in deze wereld eet.
"Dit leven is slechts kort; aan gindsche hemelkust
"Smaakt ge eens van zorgen vrij, een ongestoorde rust."
"Och neen, mijnheer Pastoor! dat kan ik niet gelooven,"
Zei Jan: "gelijk omlaag, zoo gaat het ook hier boven;
"En 'k durf wel wedden, dat ik naauw'lijks daar verschijn,
"Of 't zal bij ander werk, hetzelfde deuntje zijn:
""Haal gaauw de zon eens in en breng de sterren buiten!
""Schuif deze wolk wat weg! Gij moet de maan eens snuiten;
""Haal gaauw een gieter vol uit onze waterkom!
""Nog een, nog een, nog... gooi de regenton maar om!
""Grijp nu den blaasbalg, Jan, en jaag wat wind naar ond'ren;
""Schiet fluks een vuurpijl af en help een handje dond'ren;
""Neem verw en kwast, en kleur den regenboog wat op!"
"Zoo gaat het dag aan dag, in draf en in galop.
"In 't kort, mijnheer Pastoor! er is naar mijn gedachten,
"In 't andere leven zelfs, voor mij geen rust te wachten.
G. J. TE WINKEL.
Omsonoy, 1847.

De drankafschaffingswet in New York.

Het volgend verslag zal een denkbeeld geven van den aard dezer wet, welke den 5 Julij in werking zal treden.

—Er zijn 6000 drankwinkels in de stad New York en er zal eene heele beweging zijn als men deze winkels tracht te sluiten. Als deze wet in N. Y. kan doorgezet worden, dan kan zij dit op elke plaats der wereld. Wij denken dat er een klein staand leger toe noodig zal zijn. De belangen, die met den tegenstand verwikkeld zijn, zijn zoo uitgestrekt, dat het eene worsteling zonder wederga zal zijn in de Amerikaansche staatkunde.

De wet zorgt dat er geen rum, brandewijn, jenever, whiskey, wijn, bier of eenige andere bedwelmende dranken wettelijk in deze stad kunnen verkocht worden na den 4 Julij e.k., uitgezonderd door personen, die bijzonderlijk tot den verkoop der bovengenoemde artikelen, tot werktuigkundig, geneeskundig of sacramenteel gebruik, aangesteld en gepatenteerd zijn. Geene vergunning om die als eenen drank te verkoopen zal worden verleend van af en na de dagteekening van aanneming dezer acte. Ook zal het niet wettig zijn de voornoemde dranken in eenig pakhuis, herberg, groocerij, winkel, logement of eethuis, of in eene kamer gebruikt tot dansen, dobbelen of andere vermakelijkheden te hebben.

Maar ieder burger van een goed zedelijk gedrag, zijnde een kiezer van de town of stad waarin hij voornemens is te verkoopen, en geen marskramer of belanghebbende in eene herberg, eene groocerij, eenen fruitwinkel, eene confectionarij of andere plaats van gezellig onderhoud, noch bedienende dezelve, noch van kapitein, agent, klerk of ander persoon op een schip of eene stoomboot, mag, van af den 1 Mei e.k. de bovengenoemde dranken hebben en verkoopen, voor werktuig-, scheid- en geneeskundig gebruik, mits hij, binnen een jaar van te voren, in het kantoor van den klerk der county, waarin zulke drank zal verkocht worden, eene door hem zelven gestelde verklaring zal hebben nedergelegd, met twee goede en voldoende borgen, door den Regter van de county goed te keuren, of in de stad door eenen der regters van de Common pleas, dat hij niets waarin bij deze acte voorzien is zal schenden, en dat hij alle boeten, schaden en kosten zal betalen, welke tegen hem zullen uitgaan in elke handeling begonnen onder de voorzieningen bij deze acte, en ook onder eede verklaard zal hebben, dat hij geene dronkenmakende dranken tot drinken gebruikt en die niet verkoopen zal tegen de strekking dezer acte.

Verkoopingen door personen, niet gelijk boven gezegd is daartoe geregtigd zijnde, zullen gestraft worden met eene boete van $50 voor de eerste overtreding, $100 en dertig dagen gevangenis voor de tweede, en voor elke volgende overtreding met eene boete van $100 tot $500 en gevangenis van niet minder dan drie en niet meer dan zes maanden. Ieder persoon gepatenteerd als boven gezegd is, die zal verkoopen in schending van de voorwaarden zijns patents, zal gestraft worden met $100 boete en dertig maanden gevangenis voor de eerste overtreding, benevens al de kosten, en zal verhinderd worden om ooit meer in dezen Staat te verkoopen.—Hij, die drank haalt bij eenen gepatenteerden verkooper, onder een leugenachtig voorwendsel aangaande het gebruik van denzelven, zal tien gulden boete en de kosten betalen, en als hij hiertoe onmagtig of onwillig is, zal hij in hechtenis gezet worden, tot dat hij de noodige som heeft opgewerkt, tegen een dollar daags.

De woning van in verdenking staande personen mag naar den verboden drank doorgezocht worden maar geene woonplaats kan doorzocht worden, of de bewoners moeten van te voren overtuigd zijn van in het voorgaande jaar onwettelijk drank te hebben verkocht. Bewijs van drankverkooping onder deze acte zal prima facie een blijk van onwettigen verkoop zijn, en bewijs van aflevering zal bewijs van verkoop zijn.

Cider mag verkocht worden in hoeveelheden van niet minder dan tien galons, maar niet om in des verkoopers winkel uitgedronken te worden. Alcohol mag vervaardigd, er op na gehouden en verkocht worden; zoo ook zuivere wijn van inlandsche druiven; en inbrengers van buitenlandsch gedisteleerd mogen hetzelve houden en verkoopen, in de oorspronkelijk pakkaadje, aan personen die onder deze acte gemagtigd zijn tot den verkoop.

Brandbare vochten, parfumerien, essences, droogerijen en vernissen, gedeeltelijk zamengesteld uit alcohol of geestrijke vochten, mogen ook zoo gehouden en verkocht worden, zoo zij de strekking maar niet hebben van uitgedronken te worden of deze wet te ontduiken.

Onkostgelden worden toegestaan aan overheden en ambtenaren voor elke dienst in de doorzetting dezer wet bewezen.

De kom van den Atlantischen Oceaan De kom van den Atlantischen oceaan is een lange trog, die de oude wereld van de nieuwe scheidt, en waarschijnlijk zich van pool tot pool uitstrekt. Deze oceaan werd waarschijnlijk, door de hand des Almagtigen, in de vaste korst van onze planeet gegraven, opdat aldaar de wateren, welke hij zeeën noemde, konden vergaderen, zoodat zij het droge land lieten te voorschijn komen en de aarde geschikt maakten tot eene woonplaats voor menschen. Van den top van den Chimborazzo tot op den bodem der Atlantische Zee, op de diepste plaats, die ooit door het diеplood in den Noordelijken Atlantischen oceaan bereikt is, is de afstand in regtstandige rigting negen mijlen. Konden de wateren van de Atlantische zee afgetapt worden, zoodat deze groote zee-kloof aan het gezigt werd blootgesteld, welke vaste landen en uitgestrekte gronden van de noordpool tot de zuidpool van elkander scheidt, zou dit het ongelijkste, grootste en indrukwekkendste tooneel aanbieden.

De ware ribben van de vaste aarde, met de grondvesting der zee, zouden aan het licht gebragt worden, en wij zouden ons, met eenen blik, in de ledige wieg van den oceaan zien voorgesteld, "een duizend ijsselijke wrakken," met dat vreesselijk toestel van doodshoofden, groote ankers, hoopen paarlen en onschatbare steenen, welke, in het *oog* van den dichter, op den bodem der zee verstrooid liggen, makende dezelve afschuwelijk met gezigten van afzigtelijken dood. Het diepste gedeelte van den noordelijken Atlantischen Oceaan is waarschijnlijk ergens tusschen de Bermudes en de groote banken. De wateren in de golf van Mexico zijn vervat in eene kom bijna eene mijl diep op het diepste gedeelte. Er is op den bodem van de zee, tusschen kaap Race in New Foundland, en kaap Clear, in Ierland, eene merkwaardige steppe, welke reeds bekend is als de telegraaf-bedding. Eene compagnie is nu opgerigt met het doel om eene onderzeesche telegraaf door den Atlantischen oceaan te leggen. Er is voorgesteld om de kabels langs deze bedding te brengen van de oostelijke kust van New Foundland tot aan de westelijke kusten van Ierland. De groote cirkelvormige afstand tusschen deze twee kustliniën is 1,600 mijlen, en de zee langs dezen weg is waarschijnlijk nergens meer dan 10.000 voet diep.

Professor Maury.

Een levensbeeld.—In het begin van het jaar 1853 woonde in de vijfde avenue, het westeinde van New York, waar de kabeljaauw's aristocratie haren zetel heeft gevestigd, een koopman, wiens huisselijke en commercieele omstandigheden tot de gelukkigsten der wereld behoorden. Hij had eene voortreffelijke vrouw en bloeijende kinderen; in zijn smaakvol en doelmatig gebouwd huis ontbrak het aan niets, dat tot verfraaijing en de veraangenaming des levens behoort. Zijne middelen veroorloofden hem, zich het leven zoo aangenaam mogelijk te maken: want hij was om de $200,000 rijk en bezat eene zaak beneden in de stad, wier opbrengst in de laatste jaren zijn kapitaal aanmerkelijk vermeerderd had. In den vorigen winter echter begon zijne gelukszon te tanen. Hij had voor $50,000 aan waren naar Californie gezonden, en verloor door eenen zamenloop van ongunstige omstandigheden het geheele bedrag. Weinige maanden daarna troffen hem nog andere zware slagen en te gelijker tijd werd zijn huisgezin door ziekten bezocht, van welke het tot nog toe verschoond was gebleven. Krachtig en kloekmoedig, gelijk hij was verdroeg de man zijnen tegenspoed eenen tijd lang met eene zekere gelatenheid eindelijk echter overmande hem de neerslagtigheid en hij besloot, om van deselge bevrijd te raken, met zijn gezin een reisje naar Europa te doen. Hij bezag de heerlijkheden der oude wereld en scheepte zich toen verleden herfst verkwikt en met nieuwen moed weder naar zijn vaderland in. Ongelukkiger wijze echter had hij de *Arctic* tot zijne overvaart gekozen en ging op dezelve met zijn geheele huisgezin ten onder. Onlangs werden zijne handelszaken uit een gedaan, en men vond een te kort van ongeveer $50,000. *Zoo is het leven!*

Gebed van den Sultan bij het berigt van den dood des Czaars.—Toen het berigt van den dood des keizers *Nikolaas* den Sultan werd medegedeeld, stond hij eenige oogenblikken bewegingloos. Daarop wendde hij zich naar Mekka, boog en zeide met eene sidderende stem: "God is groot en barmhartig! Ik zondig niet, als ik mijnen magtigen vijand, die ook de vijand van den Islam was, in mijn hart betreur: Allah, die de slaven gemaakt heeft zoowel als de begs (vorsten), vergeve den dooden zijne zonden!"

— Een Amerikaan, die onlangs in het schip *Queen of the Seas* [koningin der zeeën] van Boston naar San Francisco wilde varen, kon geene plaats meer vinden; de bedden waren alle en onder anderen ook van eenige Ladies bezet. Wat doet de Yankee? Medevaren wilde hij, het mogt kosten wat het wilde.—Hij biedt eene der dames hand en hart aan, huwt er terstond mede en verkrijgt daarvoor eene plaats in hare kooi.

Slimme gedachte.—Eer ik eene vrouw van vijftig jaar trouw, wil ik er liever twee van vijf en twintig nemen.

1855. Maandelijksche Almanak. 1855.

APRIL.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	APRIL	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.
1 Zondag	5 43	6 25	17 Dingsdag	5 16	6 43
2 Maandag	5 41	6 27	18 Woensdag	5 15	6 45
3 Dingsdag	5 40	6 28	19 Donderd.	5 13	6 46
4 Woensdag	5 38	6 29	20 Vrijdag	5 12	6 47
5 Donderd.	5 36	6 30	21 Zaturdag	5 10	6 48
6 Vrijdag.	5 35	6 31	22 Zondag.	5 9	6 49
7 Zaturdag	5 33	6 32	23 Maandag	5 7	6 50
8 Zondag	5 31	6 33	24 Dingsdag	5 6	6 51
9 Maandag	5 30	6 34	25 Woensd.	5 4	6 52
10 Dingsdag	5 28	6 36	26 Donderd.	5 3	6 53
11 Woensdag	5 26	6 37	27 Vrijdag	5 1	6 55
12 Donderd.	5 25	6 38	28 Zaturd.	5 0	6 56
13 Vrijdag	5 23	6 39	29 Zondag	4 58	6 57
14 Zaturdag	5 21	6 40	30 Maandag	4 57	6 58
15 Zondag	5 20	6 41			
16 Maandag	5 18	6 42			

2 Volle maan, 's morg. ten 9 ure 21 min.
8 Paschen.
9 Laatste kwartier, 's avonds, ten 4 ure 38 min.
16 Nieuwe maan 's morg. ten 9 ure 57 min.
24 Eerste kwartier 's morg. ten 0 ure 49 min.

W. F. DAVIES,
APOTHEKER EN BOEKHANDELAAR.
In Pennsylvania Avenue,
2 April 1855. Sheboygan, Wis.

BANK OF SHEBOYGAN.
Deze instelling zal van af aanstaanden Maandag geopend zijn, tot het uitoefenen van een algemeen BANKIERS- en WISSELKANTOOR.
Directeurs: W. W. King, Van Eps Young, Warren Smith, Chas. T. Moore, Warren Hill, Wm. R. Gorsline, Godfrey Stamm en J. F. Kirkland.
Sheboygan, W. W. KING, President,
19 Maart 1855. VAN EPS YOUNG, Vice Pres.
F. R. TOWNSEND, Kassier.

UITVERKOOP,
tegen inkoopsprijzen!!
De ondergeteekende voornemens zijnde dezen zomer deze stad te verlaten, wenscht eerst zijnen ganschen voorraad van Waren te verkoopen. Hij biedt derhalve zijne Goederen het publiek tegen inkoopsprijzen aan, en daarbij tevens de gelegenheid om
Goedkooper dan ooit
in te koopen.
Ook wil hij zijne HUIZEN en LOTTEN, die hij thans bewoont, tegen eenen hoogst aannemelijken prijs en onder goede conditien verkoopen. De gebouwen en lotten liggen bijna aan den hoek van Pennsylvania en Achtste straat, en zijn ter uitoefening van eenig bedrijf ten hoogste geschikt.
Sheboygan, 1 Maart 1855.
3 m 9 WILHELM MOZER.

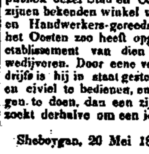
W. W. KING'S
IJzerwinkel,
Pennsylvania Avenue, naast het Warren Hotel.
De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, Landbouwers- en Handwerkers-gereedschappen door aankoopen in het Oosten zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en een goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.
Wm. W. KING.
Sheboygan, 20 Mei 1854. 21 y.

Echte Edamsche Kaas,
Te koop bij SCHRAGE & Co.
Sheboygan, 24 Nov. 256 tf.

DE AMERIKAAN'S VRIEND!!

Holloway's Pillen.
Aan de Burgers der Vereenigde Staten!
Ik dank U vriendelijk en opregt voor den ongemeenelijken aftrek welken mijne Pillen onder U te beurt viel en neem deze gelegenheid te baat, te zeggen, dat mijne voor ouderen alle Amerikaansche Burgers waren en dat ik de meeste achting gevoel voor de Amerikanen en alles wat Amerika betreft, zoo zelfs, dat ik deze Pillen met voorbedachtheid op uw klimaat, uwe gewoonten, ligchaamsgestel en levenswijze heb toebereid, voornemens zijnde mij onder U te vestigen, hetwelk ik thans gedaan heb door een huis in New York te betrekken.
THOMAS HOLLOWAY.
No. 38, Hoek van Ann en Nassau Straten, N. Y

ZUIVERING DES BLOEDS,
EN
LEVER- EN GALZIEKTEN.
De Burgers der Unie lijden veel aan eene ongestelde Lever en Maag; naauwelijks zijn er eenigen van den invloed dezer verwoestende kwalen uitgezonderd, weshalve het leven zoo snel vervliegt. De schoone kunne, welligt de schoonste ter wereld tot op zekeren leeftijd, wanneer vele, het smart mij te moeten zeggen, hare tanden en goed uiterlijk verliezen, kunnen, terwijl nog in den bloei haars levens zijnde, zulke treurige kwalen ten eenemale genezen, door het bloed bestendig zuiver en de lever en maag in eene gezonde werking te houden, wanneer het leven zacht daar henen vlieten en planten in eene heerlijke luchtstreek gelijken zal, waar eene eeuwige lente schijnt te heerschen. Daar het 't behoud des menschelijken ligchaams en den duur des levens betreft, kan veel uitgewerkt worden en ik zeg onbeschroomd dat gezondheid en leven voor vele jaren boven haren gewonen trap kunnen verlengd worden, indien Holloway's Pillen ter bloedzuivering worden ingenomen volgens de aangenomen gezondheidsregelen, vervat in de voorschriften welke ieder doosje vergezellen.

EEN GEVAL VAN ZWAKHEID EN ONMAGT, VAN 10 JAREN DUUR, GENEZEN DOOR HOLLOWAY'S PILLEN.
Afschrift van eenen brief van kapt. John Johnson, Astor House, New York, gedateerd 6 Januarij 1854.
Aan Professor Holloway: Mijnheer! Het is met de meeste blijdschap dat, ik U kan informeren van de herstelling mijner gezondheid en krachten, door het gebruik uwer Pillen. Voor de laatste 10 jaren leed ik aan eene ongesteldheid der lever en maag en werd tot zulk een uiterste gebragt, dat ik mijn schip opgaf, niet denkende ooit meer in zee te zullen gaan, daar ik iedere remedie, die men mij voorschreef, had beproefd; doch alles te vergeefs. Ik had mij aan vertwijfeling overgegeven, toen ik eindelijk werd aangeraden uwe Pillen te gebruiken. Na dezelve drie maanden gebruikt te hebben, is de uitslag, dat ik thans eene betere gezondheid geniet dan voor de laatste elf jaren en mij inderdaad zoo wel gevoel als ik ooit in mijn leven was. Het staat u vrij, dit ten nutte van anderen bekend te maken. Ik blijf met alle achting.
(get.) JOHN JOHNSON.
Deze beroemde pillen zijn ook zeer aan te bevelen voor de volgende kwalen:

Ague,	Bloedvloeijing	Ontsteking	Steen in de
Belemmerde	Verhitting	Geelzucht	blaas
ademhaling	Vrouwelijke on-	Pijn in de	Blaren
Gezwellen	geregeldheid	lendenen	Venusziekte
Huidziekten	Allerlei soort v.	Aanbeijen	Wormen
Ingewand	koortsen	Jicht of	Zwakheid
ontsteking	Stuipen	Rheumatiek	Onverschil-
Kolijk	Keelziekte	Belemmer-	lig uit welke
Hardlijvigheid	Hoofdpijn	de waterlo-	oorzaak ont-
Tering	Slechte Spijs-	zing	staande
Zwakheid	vertering	Schurft	enz. enz.
Waterzucht		Keelontsteking	

*** Worden verkocht in Professor Holloway's, Etablissement 80 Maiden Lane, New York 244 Strand Londen, alsmede bij alle respectable drogisten en handelaren in Medicijnen in de Ver. Staten, in doosjes van 25, 62½ en $1,00 het stuk. In het groot te verkrijgen in alle principale apotheken in de Unie.
☞ De grootste dozen te koopen is het voordeeligst.
NB. Bij ieder doosje worden aanwijzingen voor het gebruik afgegeven. 1 y 235.

EENE GENEZING VOOR ALLEN!
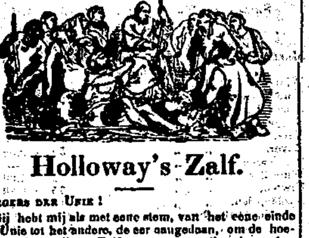
Holloway's Zalf.
Burgers der Unie!
Gij hebt mij als met eene stem, van het eene einde der Unie tot het andere, de eer aangedaan, om de hoedanigheden mijner Zalf met uwe goedkeuring te bestempelen. Het is naauwelijks twee jaren, sedert ik dezelve aan U bekend maakte en reeds heeft zij meer vermaardheid gewonnen dan eenig ander geneesmiddel in zulk een kort tijdsbestek.
THOMAS HOLLOWAY.
38, Hoek van de Ann & Nassau Straten, N. Y

WONDERBARE GENEZING VAN KWADE BEENEN, NA EENEN DUUR VAN NEGEN JAREN.
Uittreksel uit eenen Brief van Mr. W. J. Langley van Huntsville, Vadkin County, Noord Carolina, gedateerd 1 November 1853.
Lees zijne eigene woorden.
Aan Professor Holloway:
Mijnheer! Het is geenszins mijnen wensch openbaar bekend te worden, noch is deze brief geschreven alleen om wat te schrijven, maar om te zeggen, dat uwe Zalf mij van eene der ijsselijkste huidziekten genezen heeft aan welke de mensch is blootgesteld, en welke, door allen die mij kenden, gansch boven het bereik van geneesmiddelen beschouwd werd. Gedurende tiegen jaren ben ik geslagen geweest met een der pijnlijkste en lastigste kwade beenen, die ooit den mensch ten deele viel, en na allerlei geneesmiddelen, van welke ik ooit hoorde, beproefd te hebben, gaf ik in vertwijfeling alle hoop op herstel op; maar een vriend bragt mij een paar groote potten uwer Zalf, die na aanwending de zweren aan mijne beenen genazen en ik kreeg volkomen mijne gezondheid terug, tot mijne aangename verrassing en blijdschap en tot de verwondering mijner vrienden.
[Get.] W. J. LANGLEY.

Buitengewone genezing eener kwade borst, wanneer zij bijna aan den rand des graf's was.
Copie van eenen brief van Mr. R. Durant, New Orleans, 9 November 1853.
Aan Professor Holloway, 38, Hoek van Ann & Nassau Straten, N. Y.
Mijnheer! Het is met opregte dankbaarheid dat ik U kan verwittigen, dat door het gebruik uwer Zalf en Pillen het leven mijner vrouw is gespaard gebleven. Gedurende zeven jaren had zij een zwerende borst met tien loopende wonden, [niet van kankerachtigen aard.] Men zeide mij dat niets haar konde redden, toen werd zij geraden uwe Zalf en Pillen te gebruiken, als wanneer dezelve in den korten tijd van drie maanden eene volkomene genezing bewerkten, tot de verwondering van allen die ons kenden. Wij verkregen uwe medicijnen van de heeren Wright & Co., wonende in Chartres Straat, New Orleans. Ik zend dezen van het "Hotel des Princes" te Parijs, ofschoon ik dien te New Orleans schreef voor ons vertrek, daar ik te dier tijd uw adres te New York niet wist.
(Get.) R. DURANT.
De Pillen mogen in verbinding met de zalf in de volgende gevallen aangewend worden; als voor:

Zwerende beenen	Bevriezing	Gopet	Huidziek-
Dito borsten.	Handwon-	Klieren	ten
Branden	den	Pijn in de	Schurft
Bunions	Eksteroogen	lendenen	Zeer hoofd
Vliegen steken	Kanker	Aanbeijen	Uitslag
Cocobay	Stijve leden	Zeere tepels	Zweren
Chiego foot	Elephantiasis	Rheumatiek	Wonden
Keel ontsteking	Diepe zweren	Snede	Blaren

*** Worden verkocht in Professor Holloway's Etablissement, 80 Maiden Lane, New York, 244 Strand Londen, alsmede bij alle respectable drogisten en handelaren in Medicijnen in de Ver. Staten, in potten van 25, 62½, en $1,00 het stuk. In het groot te verkrijgen in alle principale Apotheken in de Unie.
☞ De grootste potten te koopen is het voordeeligst.
NB. Bij ieder potje worden aanwijzingen voor het gebruik afgegeven. 1 y n 235.

JAMES HOGAN,
COMMISSIE KOOPMAN, HANDELAAR
in het groot en klein in Provisien, Grocerijen; Wijnen en Likeuren.
De hoogste prijzen worden betaald voor allerlei producten en landelijke voortbrengselen. Mijn winkel staat regt tegenover de Kagchel winkel van Gaertner en Geele.
Sheboygan, 2 Junij 1854. y. 23.

Voor hetgeen het kost!
De ondergeteekenden, begeerig zijnde hunne zaken alhier te sluiten, bieden te koop in hun' winkel hebbende tot uithangbord,
DE GROOTE STOEL,
Hun ganschen voorraad van
HUISMEUBELEN,
benevens
WINKELS & WERKPLAATS,
met de daarbij behoorende machine voor paardenkracht, eene Draaibank en Boormachine, Cirkel-Zaag, enz.
Verder eenige duizend voeten Zwart-Walnoten-, Suiker-, Esschen- en Eiken-hout, Gedraaide Materialen, enz. — Een PAARD met TUIG, en een goede tweespannige WAGEN op Veren, mitsgaders een WOONHUIS in de Stad en eene kleine BOERENPLAATS, bestaande uit 20 akkers Onbebouwd Land, gelegen in Town Herman.
H. W. & L. E. MINOTT.
Sheboygan, 1 Sept. 1854. 37 tf.

Meubel Magazyn,
van
Christian Albrecht,
Center Straat, naast Keller's Smederij.
De ondergeteekende heeft zijn' vroeger in Pennsylvania Avenue gehouden MEUBELWINKEL naar boven beschreven, door hem zelven gebouwd huis verplaatst. Hij zal zich, gelijk vroeger, op 't ijverigst bemoeijen, zijne begunstigers prompt en civiel te bedienen, en verzoekt hierbij vriendelijk de gunst en recommandatie zijner medeburgers.
Allerhande Tafels, gewoon Huisraad, zoowel als de fijnste en elegantste Meubelen zijn steeds bij hem in voorrand, of worden spoedig op bestelling gemaakt.
C. ALBRECHT.
Sheboygan, 9 Junij 1854. y. 24.

Brandwaarborg—Maatschappijen
Kantoor boven de "City Auction Room"
Granite Insurantie Compagnie, New York.
Kapitaal $250,000.
C. G. Curtiss, Secretaris | Geo. Curtiss, President
Farmer's Insurantie Compagnie, Utica, N. Y.
Kapitaal $200,000.
E. J. Richardson, Secr. | Geo. F. Weaver, Pres.
Rensselaer Insurantie Comp., Lansingburgh, N. Y.
Kapitaal $200,000.
James Doughrey, Secr. | Jacob Lake, President.
Brand- en Zee-Waarborgen in bovengenoemde Compagnien worden tegen de gewone prijzen afgegeven door E. GILMAN, Agent.
Sheboygan, 6 Sept. 1854. 6 m 245.

Amerikaansche Expres-Compagnie,
NAAR EN VAN
Nieuw York, Buffalo, Duinkerk, Cincinnati, Chicago, Milwaukie, St. Louis en tusschen liggende plaatsen, staat met Sheboygan in verband.
Ondernemers.
LIVINGSTON, FARGO & Co. Buffalo,
WELLS, BUTTERFIELD & Co., Nieuw York.
Pakjes ter verzending van hier af te geven aan
T. HORNER, Agent.
Kantoor in het Mich. Cent. R. R. Office. y 234.

Goedkoope Goederen.
KOMT IN DEN BRICK-BLOCK,
Waar gij een groot assortement Goedkoope Waren zult zien, die verkocht worden en aan lage contantprijzen zullen aangeboden worden. Komt ze bezien!
254ft A. P. LYMAN.

AYER'S
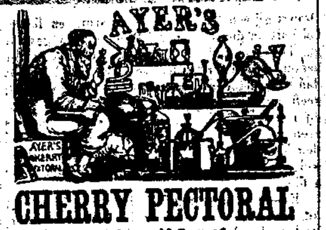
CHERRY PECTORAL
For the rapid Cure of
COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.
Om eene koude, met hoofdpijn en pijn door de leden te genezen,—neem de Cherry Pectoral in gij naar bed gaat, en dek u warm toe, om des nachts te zweeten.
Voor verkoudheid en hoest, neem het in des morgens, middags en avonds, zoo als dit op de flesch is aangeduid, en de moeijelijkheid zal spoedig zijn uit den weg geruimd. Niemand zal langer dezen last willen lijden, als hij bevindt dat die zoo gemakkelijk kan genezen worden. Personen aangedaan met eenen slependen hoest, welke hun hunne nachtrust benemt, zullen bevinden dat zij, het Cherry Pectoral bij het naar bed gaan innemende, zeker kunnen zijn van eenen gezonden, onafgebroken slaap, en bij gevolg van eene verkwikkende rust. Eene groote verligting van lijden, gevolgd van eene volkomen genezing, is door dit onschatbare middel, aan duizenden dergelijke zieken verstrekt.
Door deszelfs aangename uitwerking in deze gevallen, waren velen onwillig om deszelfs gebruik na te laten, toen de noodzakelijkheid daarvoor niet bestond.
Voor zangers en hen, die in het openbaar moeten spreken, is dit middel van onberekenbaar nut, daar het door zijne werking op keel en long, als het in kleine hoeveelheden wordt ingenomen, in weinige uren alle heeschheid wegneemt, en op eene wonderbare wijze de sterkte en buigzaamheid der stem bevordert.
Aamborstigheid wordt door het Cherry Pectoral over het algemeen veel verzacht en dikwijls geheel genezen. Maar er zijn sommige zoo hardnekkige gevallen, dat zij voor niet een geneesmiddel geheel wijken willen. Cherry Pectoral zal dezelve genezen, als zij te genezen zijn.
Ontsteking van de luchtpijp en het bovendeel der long kan door kleine en menigvuldige giften van dit middel genezen worden. De lastige drukking laat spoedig af.
Voor Croup. Geef een braakmiddel van antimonie in, om te worden gevolgd van ruime en menigvuldige giften van het Cherry Pectoral, tot dat het de ziekte overwonnen heeft. Bij tijds ingenomen zal het in de genezing niet falen.
Kinkhoest kan spoedig afgebroken en genezen worden door het gebruik van het Cherry Pectoral.
Influenza of griep wordt spoedig door dit middel weggenomen. Talrijke voorbeelden zijn waargenomen van huisgezinnen, die voor alle ernstige gevolgen bewaard bleven, terwijl hunne buren zonder Cherry Pectoral van deze ziekte te lijden hadden.
Herhaaldelijk hebben wij hier het berigt ontvangen van voorbeelden van lijders, die genezen zijn van
Lever aandoeningen door dit middel, en wel zoo vele, dat er geen twijfel meer kan bestaan omtrent deszelfs genees-kracht in deze ziekte. Het moet met volharding worden ingenomen, totdat de pijn in de zijde en andere onaangename verschijnselen ophouden.
Voor Tering in haar vroegste tijdperk, moet het ingenomen worden met raadpleging van een goed geneesheer, als dit mogelijk is, en in allen gevalle met eene zorgvuldige inachtneming van de gedrukte aanwijzingen op de flesch. Zoo het met oordeel gebruikt, en de lijder te gelijker tijd met zorgvuldigheid wordt opgepast, zal het zelden missen de ziekte ten onder te brengen.
Voor gevestigde tering in hare slechtste gedaante, moet de Cherry Pectoral ingegeven worden in giften overeenkomstig hoeveel de zieke noodig heeft of kan verdragen. Het brengt altijd eenige verligting aan, en geneest niet zelden hen, die als ongeneesselijk beschouwd worden. Er zijn vele duizenden door het land verspreid, die gevoelen en zeggen dat zij hun leven en hunne tegenwoordige gezondheid aan het Cherry Pectoral te danken hebben.
Dit geneesmiddel wordt het publiek aangeboden met al het vertrouwen, hetwelk wij stellen in een artikel, dat zelden mist de gelukkigste uitwerkselen, die men begeeren kan, daar te stellen. Zoo uitgestrekt is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn zijne genezingen dat bijna iedere sectie van het land overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van zorgelijke en zelfs wanhopige longziekten. Als het eens beproefd is, is deszelfs voortreffelijkheid boven ieder ander geneesmiddel zijner soort, te blijkbaar om de aandacht te ontsnappen, en waar zijne deugden bekend zijn, staat het publiek niet langer in twijfel welk tegengift te gebruiken voor de droevige en gevaarlijke aandoeningen der ademhalings-werktuigen, die aan ons klimaat eigen zijn. En niet alleen in vreesselijke aanvallen op de longen, maar voor de ligtere verscheidenheid van verkoudheid, hoest, heeschheid enz., en voor kinderen is het de aangenaamste en veiligste artsenij, die verkregen kan worden. Geen huisgezin moest zonder hetzelve zijn, en zij die het eens gebruikt hebben zullen dit ook niet.
Bereid door J. C. Ayer, Scheikundige, Lowell, Mass.
Wordt verkocht door Wm. F. DAVIES te Sheboygan. LAKE & HOPKINS te Milwaukie, en bij alle Apothekers in alle plaatsen. 3m y 271.

KAGCHELS, BLIK-
EN IJZERWAREN.
De ondergeteekenden, dankbaar jegens hunne vrienden en 't publiek voor hunne vroegere milde begunstiging zullen, door eene strikte attentie op hunne zaken en een verlangen om voldoening te geven, trachten zich hun vertrouwen en begunstiging verder waardig te maken.
Onze voorraad is de grootste in deze plaats en expresselijk voor deze markt uitgezocht, en daar wij zelve onze Blikken- en Koperen Waren vervaardigen, zoo willen wij voor dezelve instaan.
Kleine winsten en veel verkoopen is ons motto.
Onze voorraad bestaat gedeeltelijk uit eene groote verscheidenheid van Kook-, Kamer- en Plaatkagchels; alle artikelen van Blik, Koper en Pandoek voorradig of volgens bestelling gemaakt, Spijkers, Glas, Messen, Vorken, Bijlen, Houweelen, Schoppen, Spaden, Hooivorken, Log Kettingen, Ketels, Handbijltjes, Handzagen, Zeissen, Tinnen- en Houten-waren en Vaatwerk.
Sheboygan, 6 Junij 1854. GAERTNER, GEELE & Co.

Herfst en Winterkleeding
Goedkooper dan Ooit,
KASPAR GUCK,
Wenscht zijnen vrienden in Sheboygan en deszelfs omtrek bekend te maken, dat hij pas een nieuw en fraai assortement van Fransche, Engelsche en Hoogduitsche
Lakens, Kasimieren en Veststoffen
heeft ontvangen, welke ten spoedigste op bestelling en naar den laatsten smaak zullen verwerkt worden.
Een groot assortement van gemaakte
KLEEDINGSTUKKEN,
van mijn eigen maaksel, zijnde goede stof en goed naar de mode genaaid, is altijd voorradig, benevens een wel gesorteerde voorraad van
Hoeden en Petten
in sporten, Onderkleeding, Overhemden, Boordjes, Dassen, Sokken en eene groote verscheidenheid van Handschoenen; komt en ziet! Het is de laatste kleederwinkel aan de noordzijde van Pennsylvania Avenue, niet wijd van de Lake. K. GUCK.
Sheboygan, 16 October 1854. y42

G. VAN STEENWIJK,
Consul der Nederlanden
voor
MICHIGAN, WISCONSIN en MINNESOTA.
Newport, Sauk County, Wisconsin.
Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde landen wordt hiermede verwittigd, dat alle officiele naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

HOLLAND BITTERS

BOERHAVE'S
ELECTRO-CHEMISCHE AROMA,
of
ECHT HOLLANDSCH KRUIDEN BITTER,
Van LOUIS A. D' ISRAELS, Scheikundige en Artsenymenger van Amsterdam, eenige bereider.
Een zuiver, uit geneeskrachtige kruiden zamengesteld Bitter, geheel op wetenschappelijke gronden en naar de leer des grooten Hollandschen geneeskundigen BOERHAVE toebereid.
Uithoofde van deszelfs hoogst gunstige opname in de meeste Europesche Staten, wordt dit hoofdzakelijk in de Ver. Staten ingevoerd, wegens het groote aantal, zoowel landgenooten als naburen uit Europa, die overal in deze groote Republiek verspreid zijn, en daar hetzelve zich ook alhier zeer gunstig getoond heeft, zoo biede ik het thans het Amerikaansche publiek aan, overtuigd dat deszelfs waarlijk wonderbare eigenschappen naar waarde zullen geschat worden.
Onmiddelijk na het gebruik zal men de weldadige uitwerkselen bespeuren, en voornamelijk in vele ziekten die pit de maag haren oorsprong vinden, zoo als: slechte spijsvertering, hoofdpijn, gebrek aan eetlust, zwakke zenuwen, verstopping der ingewanden, kramp, koliek, buikpijnen, koorts, cholera, enz., enz.
Het is ook vooral zulke personen aan te bevelen, wier ligchaamsgestel veel geleden heeft door overmatig gebruik van sterken drank, en door uitputting van krachten.
Daar na de gunstige werking zich zeer snel gevoelen doet, zoo vindt het dadelijk den zetel der ziekte, doordringt alle zenuwen, wekt den nedergeslagen geest geheel weder op, geeft den moedeloozen nieuw leven en schenkt het ligchaam gezondheid en nieuwe levenskrachten.
Alleen dat is echt, hetwelk van mijne handteekening voorzien is.

Aan Vrienden en Landgenooten.
Verzocht, zijnde getuigenis te geven wegens Boerhave's Hollandsch Bitter, zoo wil ik hier aan voldoen, en dit middel ten gebruike aanbevelen, aan al diegenen, welke lijden aan maagkwalen of ongesteldheden, uit de maag voortkomende, waar ik mij ook ongesteld aan gevoelde en wel door eene koude in de maag ontstaande, zoodat spijsverteering ophield en ik ook geen neiging tot spijs of drank meer gevoelde; ook was mij de gal door het bloed verspreid, zoodat ik geheel ongesteld werd. Dan, aan de advertentie van het Hollandsch Bitter denkende, en daar lezende dat alle uit de maag voortspruitende kwellingen enz., met dit middel genezen kunnen worden, zoo nam ik ook dit te baat, of het mogt dienstig zijn tot herstel, en dit ontwaarde ik: na de 2 a 3 eerste lepels vol daarvan te gebruiken, an, bij verder gebruik voelde ik mij ook van dag tot dag beter, tot dat ik de geheele flesch uitgebruikt had en voelde mij toen ook geheel hersteld, zoodat dit middel wel ten gebruike is aan te prijzen, wanneer men daar behoefte aan heeft, volgens opgave in de advertentie; en, hoewel dit middel nu wel als de middelijke oorzaak ter genezing heeft gediend en beschouwd kan worden, zoo is het de ware oorsprong der genezing niet, welke alleen bestaat door het bestuur van dien God, in wiens hand ons leven, den adem en alle dingen zijn: want Hij alleen, is het die ziekten en ook weder gezondheid schenkt.
Sheboygan, Wis. 30 Nov. 1853. JACOB RINSES.

WEDER EEN GETUIGENIS.
Ter aanprijzing van het gebruik van Boerhave's HOLLANDSCH BITTER schrijft men ons uit Grand Rapids, van 19 Junij 1853: "Onze landgenoot *Pieter Dane* heeft mij verzocht U ter vermelding in den Nieuwsbode te berigten, dat hij door eene flesch te gebruiken zich geheel hersteld gevoelt van zijne koorts, slechte spijsvertering en lusteloosheid, waar aan hij dit voorjaar lang gesukkeld heeft. P. Dane is dankbaar jegens den Opper-Medicijnmeester en Dr. Boerhave, en wil langs dezen weg zijne landgenooten opwekken om bij noodzaak een dollar voor eene flesch te wagen."

HET HOLLANDSCH BITTER
Heeft wederom eene groote genezing bewerkt! De vrouw van *Pieter de Witte*, woonachtig in town Holland, Sheboygan County, Wis., leed zoodanig aan eene zwakke maag, dat zij hoegenaamd geen voedsel kon verdragen en dien ten gevolge doodelijk zwak en ziek, werd. Zij was eenigen tijd onder geneeskundige behandeling, doch vond geen baat daarbij. Eindelijk kocht hij, nadat zijne vrouw ruim drie maanden aan die kwaal geleden had, ter drukkerij van den *Nieuwsbode* eene flesch van Boerhave's Hollandsch Bitter, en slechts twee dagen had zij daarvan ingenomen, of zij kon reeds eten met smaak gebruiken en gevoelde zij zich na het gebruik van die eene flesch volkomen hersteld.
Sheboygan, 22 Augs. 1854.
Een aantal andere wonderbare genezingen door het gebruik van dit Hollandsch Bitter, konden hier aangehaald, of de aandacht mijner landgenooten ter meerdere aanprijzing op de getuigenissen van een aantal geloofwaardige menschen gevestigd worden, indien mijn bestek zulks gedoogde.
Wordt verkocht door den eigenaar Benjamin Page, Jr., Apotheker aan den hoek der 3de en Smithfield straten, Pittsburgh, Pa. Prijs $ 1 per flesch.
Is ook te verkrijgen bij J. Quintus, hoofd-agent voor Sheboygan County, aan wien men zich uit andere Hollandsche nederzettingen in Wisconsin, Michigan of Illinois tot het bekomen van agentschappen gelieve te melden. 1 y 247

30,000 BUSHELS TARWE.
Tegen de hoogste Marktprijzen en voor baar geld koopt JOHN S. HARVEY.
Sheboygan, 5 Sept. 1854 37 tf

LAND TE KOOP.
DE BESTE FARM IN DEZE COUNTY,
groot 182½ Akkers.
Er zijn 50 akkers schoon, 35 akkers nu onder bebouwing en bezaaid, terwijl omtrent 100 akkers Boschland zijn.
Het land ligt 3½ mijlen van Sheboygan en 2½ mijlen van Sheboygan Falls, aan de Sheboygan Rivier.
De vruchten en het hout zullen den kooper wedergeven al hetgeen wij voor de Farm vragen, zijnde er ruim 100,000 voeten zaagloggen en 1800 cords hard hout op. Te bevragen in den winkel van
Sheboygan Falls, SULLY & CO.
15 Junij 1854. 233 tf.

Thans ziet bij den Uitgever dezes het licht:

NOTARIS AMBT.
De ondergeteekende door den gouverneur dezes Staats tot het ambt van
OPENBAAR NOTARIS,
residerende te Sheboygan, benoemd zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseren van
Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,)
Contracten, Testamenten,
en alle andere stukken van Notarielen aard.
Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden van allerhande stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden, ter verrigting van familie zaken, enz. in het oude Vaderland.
Sheboygan, 8 Maart 1854. J. QUINTUS.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
" A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" H. de Jonge, Milwaukie, Wis.
" A. Smits, Green Bay, Wis.
" J. Verstegen, Little Chute, Wis.
" J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
" H. van der Kolk, Chicago.
" S. Oinga, Blue Island, Illinois.
" A. de Vos, Jr. Rochester, N. Y.
" J. Broynooge, Pultneyville, N. Y.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" J. Anijs, Paterson, enz., New Jersey.
" H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" H. H. van Dijck, dito.
" J. van de Luijster, Holland, Mich.
" J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
" P. J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
" L. Doogo, Grand Rapids, dito.
" N. Vijn, Grand Haven, dito.
" H. Hospers, Pella, Iowa.
" H. O. Huyskamp, St. Louis.
" J. Stulen, Philadelphia, Pa.

☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier cents per week! Zij die wenschen in te teekenen hebben zich slechts bij de agenten aan te melden, het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief ingesloten, die *franco* moet gezonden worden aan
J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.